

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΤΡΙΜΕΛΟΥΣ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

(Εκούσια Δικαιοδοσία)

ΑΙΤΗΣΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ & ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

Του Νομικού Προσώπου Ιδιωτικού Δικαίου με την επωνυμία «ΙΔΡΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΚΑΙ ΜΑΙΡΗΣ ΔΗΜΟΥΛΑ» που εδρεύει στην πόλη της Νάουσας Ημαθίας (Β' πάροδος Αλεξάνδρου Χωνού –πρώην Βασ. Κων/νου, αριθμός 6) με ΑΦΜ 998840490 της ΑΑΔΕ Βέροιας και εκπροσωπείται νόμιμα από το Διοικητικό του Συμβούλιο.

Κοινοποιούμενη με ταυτόχρονη κλήτευση να παραστούν κατά τη συζήτηση όπως ο νόμος ορίζει και στους:

- 1) Ελληνικό Δημόσιο που εκπροσωπείται νόμιμα από τον Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας - Θράκης (Γενική Διεύθυνση Εσωτερικής Λειτουργίας - Διεύθυνση Κοινωφελών περιουσιών –Τμήμα Εποπτείας), που εδρεύει στη Θεσσαλονίκη (οδός Καθηγ. Ρωσίδη 11), με ΑΦΜ 997612629.
- 2) Υπουργό Οικονομικών, που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Νίκης 3) ως εκπρόσωπο του Ελληνικού Δημοσίου και για την διασφάλιση των εννόμων δικαιωμάτων του Δημοσίου, με ΑΦΜ Υπουργείου Οικονομικών 090165560, σύμφωνα και με τη διάταξη του άρθρου 126 III α.ν. 2039/1939 και ΕισN 52 αριθ. 18.
- 3) Εισαγγελέα Εφετών Θεσσαλονίκης, που εδρεύει στο δικαστικό μέγαρο Θεσ/νίκης, για τη διασφάλιση των έννομων δικαιωμάτων του Δημοσίου.

Νάουσα 21-09-2022

ΜΕΡΟΣ Α'

1. ΣΥΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ «ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ»

1.1.Ο Χριστόφορος Δημούλας του Κωνσταντίνου, με την από 21-6-2003 Ιδιόγραφη διαθήκη του, η οποία δημοσιεύτηκε με το υπ' αριθ. 556/1-4-2005 πρακτικό του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, συνέστησε κοινωφελές ίδρυμα με την επωνυμία «ΙΔΡΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΚΑΙ ΜΑΙΡΗΣ ΔΗΜΟΥΛΑ» με έδρα την πόλη της Νάουσας Π.Ε. Ημαθίας. Στη συνέχεια, με το από 31-3-2008 Προεδρικό Διάταγμα, το οποίο δημοσιεύτηκε νόμιμα στο υπ' αριθ. Β'652/14-4-2008 τεύχος ΦΕΚ, εγκρίθηκε η σύστασή του και κυρώθηκε ο Οργανισμός Δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.), υπάγεται στην εποπτεία και τον έλεγχο των Υπουργών οικονομίας και Οικονομικών, Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και διέπεται από τις διατάξεις της ανωτέρω συστατικής του πράξης, του παραπάνω οργανισμού, του Α.Ν. 2039/1939 και των διαταγμάτων που εκδόθηκαν ή θα εκδοθούν σε εκτέλεση του νόμου αυτού.

1.2. Στον οργανισμό του εν λόγω ιδρύματος, ορίζονται τα εξής:

ΕΠΙΔΟΣΗ ΝΟΜΙΜΑ
27/09/2009
ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΠΙΜΕΛΗΣ
ΑΣΠΑΣΙΑ Γ. ΓΡΗΓΟΡΗΣ
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ ΖΕΥΣ
ΤΗΛ 2310511472

ΑΡΘΡΟ 2: «ΣΚΟΠΟΣ». Σκοποί του Ιδρύματος είναι:

α) Η οικονομική ενίσχυση ατόμων, καταγομένων από τη Νάουσα, που έχουν ανάγκη βοηθείας και είναι εκτάκτως βαριά ασθενείς ή πάσχουν από ανίατα σωματικά ή ψυχικά νοσήματα.

β) Η οικονομική ενίσχυση ατόμων, ανεξαρτήτως του τόπου καταγωγής και διαμονής, που βρίσκονται σε κλινικές, νοσοκομεία φυλακές κλπ. τα οποία έχουν ανάγκη κατά την απόλυτον κρίση του Δ.Σ. του ιδρύματος και εφόσον δεν βοηθούνται από φιλόπτωχα Ταμεία ή άλλα ιδρύματα.

γ) Η παροχή οικονομικού βοηθήματος κατά τις εορτές Χριστουγέννων και Πάσχα σε κατοίκους της Νάουσας που έχουν πραγματική ανάγκη.

δ) Η χορήγηση υποτροφιών για προπτυχιακές σπουδές σε άριστους και οικονομικά αδύνατους φοιτητές του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, όλων των σχολών και τμημάτων αυτών, καταγομένων από τη Νάουσα.

ε) Ετήσια χορηγήματα σε φιλόπτωχα Ταμεία, μονάδες υγείας ηλικιωμένων και σε κάθε κοινωφελή και φιλανθρωπική προσπάθεια της πόλης της Νάουσας.

Πέραν των ως άνω δραστηριοτήτων του ιδρύματος που θεωρούνται θεμελιώδεις και απαραβίαστοι το εκάστοτε Δ.Σ. του ιδρύματος δύναται, λόγω διαφοροποιήσεως των κοινωνικών συνθηκών να περιορίσει τις δραστηριότητες μερικών εξ αυτών ή να προσθέσει και άλλες που θα εξυπηρετούν το κοινωνικό σύνολο και τους αδύνατους.

ΑΡΘΡΟ 3. «ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ –ΠΟΡΟΙ»

1. Η περιουσία του ιδρύματος αποτελείται από:

Α. Τα κάτωθι ακίνητα οικοδομής που βρίσκεται επί της οδού Β' πάροδος Β. Κωνσταντίνου (σ.σ. ήδη μετονομασθείσα σε Αλεξ. Χωνού) αριθμός 6 στη Νάουσα (κατά πλήρη κυριότητα), ήτοι: 1) Ισόγεια αποθήκη-γκαράζ εμβαδού 86 τ.μ, 2) διαμέρισμα 1^ο ορόφου εμβαδού 102 τ.μ., 3) διαμέρισμα 2^{ου} ορόφου εμβαδού 70 τμ, 4) το δικαίωμα της καθ' ύψος επέκτασης της οικοδομής.

Β. Τα κάτωθι ακίνητα που βρίσκονται επί της οδού Β' πάροδος Β. Κωνσταντίνου (σ.σ. ήδη Αλεξ. Χωνού) αριθμός 8 στη Νάουσα (κατά πλήρη κυριότητα), ήτοι: 1) Διαμέρισμα 1^{ου} ορόφου εμβαδού 112 τμ, 2) Διαμέρισμα 2^{ου} ορόφου εμβαδού 112 τμ, 3) Διαμέρισμα 3^{ου} ορόφου εμβαδού 111 τμ.

Γ. Την ψηλή κυριότητα των κάτωθι ακινήτων:

1. Σοφίτας εμβαδού 28 τ.μ, του 3^{ου} ορόφου της οικοδομής επί της οδού Β' πάροδος Β. Κωνσταντίνο αριθ. 8 Νάουσα, 2) Οπωρώνα εμβαδού 3.000 τ.μ, στη θέση «Μπάκακας» στην περιοχή «Μπλάνα» Αγίου Νικολάου Νάουσας. 3) Οπωρώνα εμβαδού 12.000 τ.μ. στη θέση περιοχή «Στάθη Γιάτσιου» (σ.σ. το ορθό: «στάση Γιάτσιου») στην περιοχή του σιδηροδρομικού σταθμού «Στάθη Γιάτσιου»

Δάσκαλας, 4) Διαμερίσματος 5^{ου} ορόφου εμβαδού 89 τ.μ. επί της οδού Μητροπόλεως 38, στη Θεσσαλονίκη.

KINHTA.

1. Στην Εθνική Τράπεζα Ελλάδος:

α) Καταθέσεις ύψους πεντακοσίων ογδόντα τριών χιλιάδων εξακοσίων ογδόντα ενός και 0,95 «583.681,95» Ευρώ (ήτοι: καταθέσεις ταμιευτηρίου ύψους διακοσίων ογδόντα τριών χιλιάδων επτακοσίων ογδόντα επτά και 0,42 «283.787,42» Ευρώ, μετοχές αξίας διακοσίων τριάντα εννέα χιλιάδων οκτακοσίων δέκα και 0,36 «239.810,36» Ευρώ, άνλοι τίτλοι αξίας δέκα χιλιάδων «10.000,00» Ευρώ και αμοιβαία κεφάλαια αξίας πενήντα χιλιάδων ογδόντα τεσσάρων και 0,17 «50.084,17» Ευρώ).

β) Έντεκα χιλιάδες εκατόν είκοσι και 0,71 «11.120,71» USD (Δολ. ΗΠΑ) και

γ) Εκατόν σαράντα επτά χιλιάδες εξακόσιες εξήντα πέντε και τριάντα τρεις «147.665,33» (Λίρες Αγγλίας).

2. Στην Eurobank EFG.

α) Καταθέσεις ύψους τριακοσίων εξήντα έξι χιλιάδων διακοσίων είκοσι δύο και 0,95 «366.222,95» Ευρώ (ήτοι: αμοιβαία ύψους τριακοσίων δύο χιλιάδων πεντακοσίων σαράντα ογδόντα μιας χιλιάδων και 0,21 «63.681,21» Ευρώ) και

β) Εκατόν σαράντα οκτώ χιλιάδες επτά και 0,16 «148.007,16» USD Δολάρια ΗΠΑ (ήτοι: EUROSTRUCTURES –AMOIBAIA ύψους ενενήντα τριών χιλιάδων εξακοσίων πενήντα ενός «93.651» USD και ταμιευτήρια ύψους πενήντα τεσσάρων χιλιάδων τριακοσίων πενήντα έξι και 0,16 «54.356,16» USD).

3. Στην Τράπεζα Πειραιώς:

Καταθέσεις ύψους εκατόν εξήντα επτά χιλιάδων τριακοσίων είκοσι επτά και 0,46 «167.327,46» Ευρώ.

4. Στην Αγροτική τράπεζα Ελλάδος:

Καταθέσεις ύψους εξήντα ενός και 0,17 «61,07» Ευρώ και «4,54» USD.

Στα ανωτέρω ποσά θα προστεθούν και οι τόκοι.

5. Κινητά πράγματα όπως αναφέρονται στη διαθήκη.

Πόροι του ιδρύματος (βλ. και σελ. «13») είναι:

α) Τα εισοδήματα από την εκμετάλλευση των περιουσιακών στοιχείων.

β) Οι τόκοι από τις καταθέσεις του σε Τράπεζες ή άλλους Πιστωτικούς Οργανισμούς.

γ) Οι χρηματικές παροχές ή επιχορηγήσεις, καθώς και οι κληρονομιές, κληροδοσίες και δωρεές, οποιουδήποτε φυσικού ή νομικού προσώπου προς αυτό.

Σημείωση: Πέραν των ανωτέρω αναφερομένων στη Διαθήκη και στο ΦΕΚ σύστασης, ο διαθέτης με προφορική του διαβεβαίωση προ του θανάτου του, δήλωσε ότι σε τραπεζική θυρίδα άφησε κι ένα ποσό της τάξης των 2.000 χρυσών λιρών Αγγλίας, οι οποίες με σημερινή αξία 400€ της καθεμίας, μας δίνουν ένα επιπλέον ποσό της τάξης τουλάχιστον των 800.000 ευρώ. Για παράδειγμα: α) μία χρυσή λίρα Αγγλίας με εικονιζόμενη την Βασίλισσα Ελισάβετ Β' έχει σημερινή αξία 439,80€, β) μια αντίστοιχη με τη Βασίλισσα Βικτωρία, ισούται με 469€ και γ) μια λίρα με την κεφαλή του Βασιλιά Εδουάρδου, ισούται με 495,50€. Βεβαίως, για το άνοιγμα των θυρίδων όπου φυλάσσονται αυτά τα πολύτιμα νομίσματα θα απαιτηθεί μια διαφορετική διαδικασία «νομιμοποίησης», οπότε το θέμα αυτό θα ανακύψει και θα διευθετηθεί στη συνέχεια. Απλά το αναφέρουμε στην παρούσα αίτησή μας για να συνεκτιμηθεί αντίστοιχα και αυτό το στοιχείο.

(Συνέχεια...) **ΑΡΘΡΟ 4. ΔΙΟΙΚΗΣΗ**. «Το Ίδρυμα διοικείται από πενταμελές Διοικητικό Συμβούλιο....», όπως ορίζεται επακριβώς.

ΑΡΘΡΟ 5. ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ»

Στην παράγραφο 1, αναφέρεται ότι: «1. Το Διοικητικό Συμβούλιο διοικεί και διαχειρίζεται την περιουσία του Ιδρύματος και, γενικώς, αποφασίζει για κάθε θέμα που αφορά τη διοίκηση και τη λειτουργία του, τη διάθεση των πόρων αυτού, καθώς και για κάθε ενέργεια που σχετίζεται με την εκπλήρωση του σκοπού του, πάντοτε όμως σύμφωνα με τις διατάξεις της συστατικής πράξης, του παρόντος οργανισμού του α.α. 2039/1939 και των διαταγμάτων που εκδόθηκαν ή θα εκδοθούν σε εκτέλεση του νόμου τούτου, καθώς και των λοιπών σχετικών νόμων και διαταγμάτων...».

ΑΡΘΡΟ 10. ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ.

Στην παράγραφο 1 αναφέρεται ότι: «1. Το ποσό της μηνιαίας υποτροφίας κάθε υπότροφου καθορίζεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, ανάλογα με το ύψος των καθαρών εσόδων του ιδρύματος και τον αριθμό των υποτρόφων, πάντοτε όμως μέσα στα όρια που ορίζονται από τις διατάξεις της συστατικής πράξης του ιδρύματος, του άρθρου 54 του α.α. 2039/1939 και του άρθρου 28 του νυν' αριθ. 18/23-8-1941 σχετικού κανονιστικού διατάγματος...».

ΑΡΘΡΟ 11. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΧΟΡΗΓΗΣΗΣ ΟΙΚΟΜΙΚΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΒΟΗΘΗΜΑΤΩΝ.

«Δικαίωμα οικονομικής ενίσχυσης –βοηθήματος έχουν όσοι πληρούν τις προϋποθέσεις των παραγράφων α,β,γ και ε του άρθρου 2 του παρόντος οργανισμού. Το ύψος των οικονομικών ενισχύσεων – βοηθημάτων των ανωτέρω περιπτώσεων καθορίζεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του ιδρύματος ανάλογα με τις ετήσιες προσόδους αυτού και τις οικονομικές συνθήκες που επικρατούν. Η υπόδειξη των προσώπων για τη χορήγηση των οικονομικών ενισχύσεων –βοηθημάτων θα γίνεται από το Διοικητικό Συμβούλιο του ιδρύματος σε συνεργασία με τις αρμόδιες υπηρεσίες της τοπικής αυτοδιοίκησης α' ή και β' βαθμού».

Ακολουθούν τα ΑΡΘΡΑ 12, 13, 14 και 15.

ΜΕΡΟΣ Β'

Η ΑΝΑΚΥΨΑΣΑ ΔΙΧΟΓΝΩΜΙΑ ΜΕΤΑΞΥ «ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ»

και «ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ»

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

1. Ως κοινωφελές ίδρυμα με την επωνυμία «ΙΔΡΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΚΑΙ ΜΑΙΡΗΣ ΔΗΜΟΥΛΑ», από τη σύστασή του (ΦΕΚ 652/14-4-2008) μέχρι και τα μέσα του έτους 2014, λειτουργούσαμε κανονικά και χωρίς κανένα απολύτως πρόβλημα. Τότε, τηρώντας και πάλι τη αριθμό 19/30-9-2014 έγγραφό μας προς την εποπτεύουσα αρχή «Αποκεντρωμένη Διοίκηση Περιουσιών/Τμήμα Εποπτείας», και κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 59 του Ν. 4182/2013, προς έγκριση του προϋπολογισμό (Π/Υ) του έτους 2015. Η ως άνω εποπτεύουσα υπηρεσία, με τα υπ' αριθ. 83828/12-12-2014 και 68995/9-9-2015 έγγραφά της, μας ζήτησε διευκρινήσεις σχετικά με την ανάλωση μέρους της περιουσίας του που εμφανίζονταν στον υποβληθέντα Π/Υ έτους 2015, όπως αυτή αποτυπώνεται στο Π.Δ. σύστασης του Ιδρύματος, καθώς επίσης και όλα τα απαραίτητα δικαιολογητικά από τα οποία θα προκύπτει η μή ανάλωση της αναπαλλοτρίωσης περιουσία του Ιδρύματος.

2. **Ερμηνευτική διαφωνία.** Εκεί λοιπόν, ανέκυψε για πρώτη φορά, το ζήτημα ερμηνείας της Διαθήκης του διαθέτη και ιδρυτή του «Ιδρύματος» Χριστόφορου Δημούλα. Προέκυψε δηλ. το ερώτημα, εάν υπήρχε σχετική ρητή διάταξη στη Διαθήκη του ή έστω συνάγονταν από το περιεχόμενο της, ότι η βούληση και διάθεσή του, ήταν να αναλόνεται από το «Ιδρυμα» μόνον η «Απαλλοτριωτή» περιουσία αυτού, ήτοι μόνον οι ετήσιοι πρόσοδοί του, οι τόκοι, μισθώματα κλπ. και να μένει «Αναπαλλοτρίωτη» η υπόλοιπη περιουσία, ήτοι τα όποια ακίνητά του, τα κινητά (χρηματικά διαθέσιμα ως κεφάλαιο κατατεθειμένο σε Τράπεζες κλπ), όπως αυτή η περιουσίας περιγράφεται αναλυτικά και εξειδικευμένα στην «Ιδιόγραφη Διαθήκη» του «Ιδρυτή», αλλά και στον «Οργανισμό σύντασής» του (βλ. ανωτέρω ΦΕΚ – άρθρα 2/Σκοπός, 3/Περιουσία-Πόροι).

3. Στη συνέχεια, ως Ίδρυμα, με το αριθ. 48/30-9-2015 έγγραφό μας και κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 59 του Ν. 4182/2013, υποβάλλαμε εκ νέου προς έγκριση προς την ως άνω εποπτεύουσα υπηρεσία του Π/Υ του επομένου έτους (2016) και στη συνέχεια με το αριθ. 50/8-10-2015 έγγραφό μας, σε απάντηση εγγράφων της εποπτεύουσας υπηρεσίας, αναφέραμε μεταξύ άλλων και τα ακόλουθα: «..... σε κανένα από τα παραπάνω άρθρα, αλλά και γενικώς σε κανένα σημείου του Οργανισμού δεν αναφέρεται, ούτε εμμέσως προκύπτει το αναπαλλοτρίωτο της περιουσίας του Ιδρύματος. Η περιουσία του Ιδρύματος δεν αποτελεί κληροδότημα, ώστε να αποτελεί «κεφάλαιο αυτοτελούς διαχείρισης» ξεχωριστό για την εκτέλεση ειδικού κοινωφελούς σκοπού, και το Δ.Σ. του Ιδρύματος να υποχρεούται να ενεργήσει κατά δέσμια αρμοδιότητα ως προς το κεφάλαιο, την περιουσία δηλαδή του Ιδρύματος....».

4. Η εποπτεύουσα υπηρεσία, με το αριθ. 93643/9-3-2016 έγγραφό της, απηγόρωνε ερώτημα προς το Γραφείο Νομικού Συμβούλου του τότε Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, για την παροχή «Γνωμοδότησης» αναφορικά με το εάν η περιουσία του Ιδρύματος τελεί υπό τον όρο των «εμμέσου αναπαλλοτρίωτου». Σε απάντηση του πιο πάνω έγγραφου, το Γραφείο Νομικού Συμβούλου απέστειλε στην εποπτεύουσα υπηρεσία το με αριθ. 6648/100007/4-4-2016 έγγραφό του, στο οποίο αναφέρει ότι: «....Από τα παραπάνω, και με βάση τα όσα παρατίθενται στο ερώτημά σας που αφορούν διαφωνία της υπηρεσίας και του ως άνω Ιδρύματος, σχετικά με το αναπαλλοτρίωτο ή μη της περιουσίας του Ιδρύματος και τη δυνατότητα ανάλωσης των χρηματικών διαθεσίμων αυτού, συνάγεται ότι, καταρχάς το ερώτημά σας δεν αφορά προβληματισμό για την εφαρμογή-ερμηνεία συγκεκριμένων διατάξεων της νομοθεσίας, αλλά προβληματισμό- αμφιβολία σχετικά με την ερμηνεία της διαθήκης του ιδρυτή του Ιδρύματος Χριστόφορου Δημούλα, για την οποία αρμοδιότητα απόφανσης σύμφωνα με την ως άνω διάταξη του ΚΠοΔ, έχει το Δικαστήριο.....».

5. Ακολούθως, ως Τίδρυμα με το υπ' αριθ. 19/30-9-2016 έγγραφό μας και κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 59 του ν. 4182/2013, αποστείλαμε στην εποπτεύουσα υπηρεσία προς έγκριση και τον προϋπολογισμό του έτους 2017, στον οποίο αποτυπώνονταν εκ νέου χρηματικά διαθέσιμα που αφορούσαν ανάλωση περιουσίας, η οποία κατά την κρίση του Διοικητικού Συμβουλίου μας, δεν ήταν αναπαλλοτρίωτη. Σε απάντηση του εγγράφου μας αυτού, η Υπηρεσία, προκειμένου να εγκρίνει τον Π/Υ του 2017, μας ζήτησε την τροποποίηση των σχετικών με τη διάθεση αναπαλλοτρίωτης περιουσίας. Με το υπ' αριθ. 19/9-10-2017 εγγράφου μας και σε απάντηση της εποπτεύουσας υπηρεσίας, απέστειλα εκ νέου αίτημα έγκρισης του Π/Υ του έτους 2017 όπως αυτός ακριβώς είχε υποβληθεί και προηγουμένως, υπογραμμίζοντας όμως και τα εξής: «.....ΕΠΕΙΔΗ στη συγκεκριμένη περίπτωση όπως σας αναφέρουμε και στο με αριθμό πρωτ. 50/8-10-2015 έγγραφο, θέμα περί αναπαλλοτρίωτου της περιουσίας του ιδρύματος δεν υφίσταται, διότι: α) δεν υπάρχει ρητό όρος στη διαθήκη και θέληση του διαθέτη για αναπαλλοτρίωτο περιουσίας, β) δεν υπάρχει στον εγκριθέντα Οργανισμό του και γ) δεν προκύπτει από καμία διάταξη Νόμου. ΕΠΕΙΔΗ το Συμβούλιο του άρθρου 8§ 1 του Ν. 4182/2013, δηλαδή του Συμβούλιο Κοινωφελών Περιουσιών Αποκεντρωμένης Διοίκησης (Σ.Κ.Π.Α. Διοίκησης) Μακεδονίας – Θράκης, ουδέποτε αποφάνθηκε –εισηγήθηκε επί του εν λόγω θέματος. ΕΠΕΙΔΗ άλλως σε περίπτωση αμφιβολίας περί του περιεχομένου της βονλήσεως του διαθέτη αυτής επιλύνεται, σύμφωνα με την παραπάνω διάταξη (άρθρο 10§4 του ν. 4182/2013) με δική σας αίτηση στο Εφετείο Θεσσαλονίκης, μετά από προηγούμενη ακρόαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιδρύματος, Μετά τα παραπάνω, παρακαλούμε όπως κάνετε δεκτό ότι η περιουσία του Ιδρύματος δεν είναι αναπαλλοτρίωτη, αλλά είναι για την εκπλήρωση των σκοπών του ιδρύματος, εγκρίνετε τον υποβληθέντα από εμάς προϋπολογισμό του 2017....».

6. Αργότερα, με την υπ' αριθ. 18601/23-3-2018 απόφαση του Συντονιστή Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας – Θράκης, συστάθηκε Ομάδα με έργο την ακρόαση του οργάνου διοίκησης εμού δηλ. του «Ιδρύματος» στο πλαίσιο των διατάξεων των άρθρων 10 και 77 του ν. 4182/2013 (Α' 185), προκειμένου στη συνέχεια να κατατεθεί αίτηση στο αρμόδιο δικαστήριο σχετικά με την ερμηνεία της βούλησης του διαθέτη. Η υπηρεσία απέστειλε προς εμένα το

(ΑΡΧΗ ΝΙΚΗΣ)

Ίδρυμα το υπ' αριθ. 19861/30-3-2018 έγγραφό της με το οποίο με κάλεσε σε ακρόαση για υποβολή απόψεων. Επ' αυτού, το Διοικητικό μου Συμβούλιο, απέστειλε στην υπηρεσία το υπ' αριθ. 7/24-4-2018 έγγραφό μου με την υπ' αριθ. 3/2018 απόφαση του Δ.Σ. στην οποία ανέφερα τα εξής: «...Με το με αρ. πρωτ. 19861/30-3-2018 έγγραφό της η Αποκεντρωμένη Διοίκηση Μακεδονίας - Θράκης/Διεύθυνση Κοινωφελών Περιουσιών/Τμήμα Εποπτείας μας καλεί να υποβάλλουμε τις απόψεις μας (με απόφαση του Δ.Σ. του Ιδρύματος) επί των θέματος και των θέσεών της ότι η καταληφθείσα περιουσία από τον διαθέτη Χριστόφορο Δημούλα στο Ίδρυμα είναι έγγραφά μας προς την Αποκεντρωμένη Διοίκηση με αρ. πρωτ. 50/8-10-2015 και 6/15-3-2017, δηλαδή ότι δεν υφίσταται θέμα αναπαλλοτρίων της περιουσίας του Ιδρύματος και για τη λόση ερμηνείας της βούλησης του διαθέτη, περί της δυνατότητας αξιοποίησης της καταλειπομένης του, αρμόδιο είναι το Εφετείο Θεσσαλονίκης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 του ν. 4182/2013. Κατόπιν όλων των παραπάνω και μη γενομένων δεκτών των απόψεων του Ιδρύματος, εισηγείται τη λόση του προβλήματος περί αναπαλλοτρίων της περιουσίας του Ιδρύματος, με την προσφυγή στα αρμόδια Δικαστήρια (Εφετείο Θεσσαλονίκης) της Αποκεντρωμένης Διοίκησης 4182/2013».».

7. Η Ομάδα ακροάσεως, μετά από συνεδρίασή της που έγινε στα γραφεία της Δ/νσης Κοινωφελών Περιουσιών την 11-6-2018, συνέταξε πρακτικό κατά τις διατάξεις του άρθρου 10§4 του ν. 4182/2013 και της εγκυκλίου του Υπουργείου Οικονομικών με αριθ. ΔΚΠ 1040933 ΕΞ 2014/6-3-2014, στο οποίο καταγράφηκαν οι απόψεις μου ως Δ.Σ.

8. Στο μεταξύ, εντός του τρέχοντος έτους (2022) η «Εποπτεύουσα» το Ίδρυμα μας Αρχή (Αποκεντρωμένη Διοίκηση Μακ-Θράκης) μας απέστειλε το υπ' αριθ. πρωτ. 58528/23-2-2022 έγγραφό της με το οποίο μας απαντούσε στο αριθ. 6/16-12-2021 δικό μας έγγραφο, σχετικά με «τρέχουσες οφειλές» μας, ύψους 18.463,85€ και ζητούσε διευκρινίσεις και υποβολή σχετικού «πρακτικού» του Δ.Σ. με περιγραφή σαφούς και αιτιολογημένου αιτήματός μας. Ταυτόχρονα, μας υπενθύμιζε ότι δεν είχε υποβληθεί στην υπηρεσία τους ο Προϋπολογισμός (Π/Υ) του έτους 2022, ο οποίος είχε καταληκτική ημερομηνία υποβολής την 30-9-2021.

9. Αργότερα, με το υπ' αριθ. πρωτ. 191941/25-7-2022 έγγραφό της η ίδια εποπτεύουσα Αρχή, μας απάντησε στο αριθ. 3/27-5-2022 πρακτικό του Δ.Σ. ότι «δεν επιτρέπεται καμία δαπάνη σε βάρος του ιδρύματος χωρίς προηγούμενη αναγραφή της στον εγκεκριμένο Π/Υ και ότι μπορούσαμε να εξοφλήσουμε μόνον οφειλές του Ιδρύματος προς το Δημόσιο και μόνο. Σε διαφορετική περίπτωση, μας υπενθύμιζε ότι κατά τη διάταξη του άρθρου 60§3 του ν. 4182/2003 κάθε δαπάνη που ενεργείται χωρίς την έγκριση του Π/Υ ή με υπέρβαση των πιστώσεων, βαρύνει αλληλεγγύως και εις ολόκληρο τους διοικητές ή διαχειριστές που έδωσαν εντολή για τη δαπάνη και καταλογίζεται.....

10. Από τα ανωτέρω στοιχεία, προκύπτει ότι εδώ και 7 χρόνια το «Ιδρυμα» δεν έχει εγκεκριμένο **Προϋπολογισμό**, προκειμένου να διοικηθεί σωστά και να διαχειριστεί την περιουσία του επιτελώντας τους κοινωφελείς σκοπούς του. Η μη έγκριση των υποβαλλόμενων από το Δ.Σ. προϋπολογισμών, κωλύεται από την διαφορετική ερμηνεία που δίδουμε στους σκοπούς και τα μέσα επίτευξης αυτών, οι δύο πλευρές (Διοικητικό Συμβούλιο και Εποπτεύουσα σκοπούς και τα μέσα επίτευξης αυτών, οι δύο πλευρές (Διοικητικό Συμβούλιο και Εποπτεύουσα Δημόσια Αρχή). Ως αποτέλεσμα αυτών όμως, είναι η μη λειτουργία του Ιδρύματος, άρα και η μη επίτευξη των κοινωφελών σκοπών του, κάτι βεβαίως που επ' ουδενί ήθελε ο «Διαθέτης» και του οποίου η θέληση που εκφράσθηκε με την ανωτέρω διαθήκη του, ήταν η υλοποίηση των σκοπών για τους οποίους την συνέταξε. Επομένως, η ανακύψασα αμφισβήτηση, αμφιβολία, διένεξη θα πρέπει να επιλυθεί κατά το νόμο, όπως αναφέρουμε πιο κάτω.

ΜΕΡΟΣ Γ'
ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

1. Όταν με διαθήκη ή άλλη πράξη διατίθενται περιουσιακά στοιχεία με κληρονομιά, κληροδοσία ή δωρεά υπέρ κοινωφελών σκοπών, η επίτευξη των τελευταίων μπορεί να επιδιώκεται είτε με τη σύσταση αυτοτελούς Ιδρύματος, στο νομικό πρόσωπο του οποίου περιέρχεται η καταληφθείσα περιουσία, κατ' άρθρο 50§1 του ν. 4182/2013, είτε με τη μεταβίβαση της περιουσίας αυτής σε υφιστάμενο νομικό πρόσωπο με τον όρο της εκπληρώσεως από αυτό του ταχθέντος κοινωφελούς σκοπού, κατά την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, οπότε πρόκειται για «κεφάλαιο αυτοτελούς διαχειρίσεως» και η αφιερουμένη περιουσία αποτελεί προαναφερόμενη αμάδα. Εν προκειμένω, υφίσταται η πρώτη εκδοχή, ήτοι η «**Σύσταση αυτοτελούς περιουσιακή ομάδα**». Εν προκειμένω, υφίσταται η πρώτη εκδοχή, ήτοι η «**Σύσταση αυτοτελούς Ιδρύματος**» με την επωνυμία «**ΙΔΡΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΚΑΙ ΜΑΙΡΗΣ ΔΗΜΟΥΛΑ**» με την προαναφερόμενη από 21-9-2033 ιδιόγραφη διαθήκη του διαθέτη Χριστόφορου Κων. Δημούλα.

2. Κατά τη διάταξη του άρθρου 109§1 του Συντάγματος (Σ), δεν επιτρέπεται η μεταβολή του περιεχομένου ή των όρων διαθήκης, κωδίκελου ή δωρεάς, ως προς τις διατάξεις τους υπέρ του Δημοσίου ή υπέρ κοινωφελούς σκοπού. Η συνταγματική αυτή διάταξη αποβλέπει στην προστασία και κατοχύρωση της θέλησης των διαθετών εναντίον των πράξεων της Πολιτείας, ακόμη και αυτών που έχουν νομοθετικό περιεχόμενο, αφού σύμφωνα με αυτή δεν επιτρέπεται, κατ' αρχήν, η μεταβολή σκοπού όχι μόνον με διατάγματα, αλλά ούτε και με Νόμο (βλ. *OλΑΠ 1241/1979 ΝοΒ 1980, 709 και ΑΠ 1355/2017 Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ*).

3. Κατ' εξαίρεση όμως, επιτρέπεται σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου αντόν (109Σ), η επωφελέστερη χρησιμοποίηση ή διάθεση του περιουσιακού στοιχείου που άφησε ο διαθέτης ή ο δωρητής υπέρ του δημοσίου ή άλλου κοινωφελούς σκοπού, στην περιοχή που ορίσε ο διαθέτης ή ο δωρητής ή στην ευρύτερή της περιφέρεια, όταν βεβαιωθεί με δικαστική απόφαση η θέληση του διαθέτη ή του δωρητή δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί για οποιοδήποτε λόγο, καθόλου ή κατά το μεγαλύτερο μέρος του περιεχομένου της, καθώς και αν μπορεί να ικανοποιηθεί πληρέστερα με τη μεταβολή της εκμετάλλευσης, όπως ο νόμος ορίζει (ό.π. ΑΠ 1355/2017).

4. Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρο 10 του Ν. 4182/2013 που εκδόθηκε κατ' επιταγή της ως άνω διάταξης του Συντάγματος, περιουσίες που καταλείπονται υπέρ κοινωφελών σκοπών, αξιοποιούνται κατά τον τρόπο, που όρισε ο διαθέτης ή δωρητής. Απαγορεύεται η μεταβολή τόσο των παραπάνω κοινωφελών σκοπών όσο και του τρόπου και των όρων διαχείρισης της περιουσίας, καθώς και των ορισμών για τον τρόπο διοίκησής της. Αν υπάρχει αμφιβολία περί του περιεχομένου της βιούλησης του διαθέτη ή δωρητή ή αμφισβήτηση επ' αυτού, επιλύεται από το αρμόδιο κατ' άρθρο 825 ΚΠολΔ, δικαστήριο. Η απόφαση εκδίδεται κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας και βεβαιώνει ότι η θέληση του διαθέτη ή του μεγαλύτερο μέρος της, ως και αν μπορεί να πραγματοποιηθεί για οποιονδήποτε λόγο εξ ολοκλήρου ή κατά το πρέπει να διατεθεί (βλ. ΑΠ. 1355/2017, ΑΠ 2013/2014 και ΑΠ 13/2013, όλες στην Τ.Ν.Π περιεχόμενο, υποβάλλεται και από κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, που έχει έννομο συμφέρον - όπως επίσης και από το ίδιο το Νομικό Πρόσωπο (όπως εγώ το «αιτούν») στο οποίο έχει καταληφθεί η δεδομένη κοινωφελής περιουσία (βλ. ό.π. την ΑΠ 1355/2017) και μάλιστα επί ποινή απαραδέκτου της συζητήσεώς της, αυτή κοινοποιείται στην αρμόδια Αρχή (εν προκειμένω στην Εποπτεύουσα Αρχή-Υπηρεσία –Αποκεντρωμένη Διοίκηση Μακ-Θρακ).

5. Περαιτέρω, η διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 1 του Ν. 4182/2013 ορίζει, ως «κοινωφελή περιουσία» το σύνολο των περιουσιακών στοιχείων, που διατίθενται με κληρονομιά, κληροδοσία ή δωρεά υπέρ του Δημοσίου ή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου ή για κοινωφελή σκοπό. Ως «κοινωφελής περιουσία» νοείται επίσης και το νομικό πρόσωπο που τα διαχειρίζεται και εκπροσωπεί, εφόσον υπάρχει. Οι όροι «κοινωφελής περιουσία», «περιουσία» και «εθνικό κληροδότημα», ταυτίζονται. Η διάταξη της παραγρ. 3 του ίδιου άρθρου του νόμου αυτού, ορίζει ότι «κοινωφελής σκοπός» νοείται κάθε εθνικός, θρησκευτικός, φιλανθρωπικός, εκπαιδευτικός, πολιτιστικός και γενικά επωφελής για την κοινωνία εν όλω ή εν μέρει, σκοπός. Την έννοια του «κοινωφελούς σκοπού», μας έδινε επακριβώς αρχικά, η διάταξη του άρθρου «1» του Α.Ν. 2039/1939 όπου ορίζει: «*1. Κοινωφελής σκοπός κατά την έννοια του γένει δ', επωφελής εις το κοινόν εν όλω ή εν μέρει σκοπός.*». Η διάταξη της παραγρ. 4 του ίδιου άρθρου νόμου, ορίζει επίσης ότι «αρμόδια αρχή» είναι ο Υπουργός Οικονομικών και ο Γενικός Γραμματέας της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης, οι οποίοι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 του νόμου αυτού, ασκούν τις αρμοδιότητές τους, δια των οικείων Διευθύνσεων. Η αρμοδιότητα του Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης ορίζεται στις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 2 του Ν. 4182/2013 και η αρμοδιότητα του Υπουργού Οικονομικών ορίζεται στις διατάξεις της παρ. 4 του ίδιου άρθρου του αυτού νόμου.

6. Εξάλλου, κατά το άρθρο 825 ΚΠολΔ όπως αυτό ισχύει τροποποιηθέν από την παρ. 3 του άρθρου 77 του Ν. 4182/2013, «*....κάθε αμφιβολία ή αμφισβήτηση για την ερμηνεία διαθήκης ή άλλης πράξης, με την οποία διατίθενται περιουσιακά στοιχεία με κληρονομιά, κληροδοσία ή δωρεά υπέρ του κράτους ή κοινωφελών σκοπών, εφόσον αναφέρεται στον τρόπο της εκκαθάρισης*

και γενικά της διαχείρισης και της εκτέλεσης της περιουσίας που έχει διατεθεί για το κράτος ή για κοινωφελή σκοπό, υπάγεται στην αρμοδιότητα του Εφετείου της έδρας τη Αποκεντρωμένης Διοίκησης που εποπτεύει την κοινωφελή περιουσία. Αν η κοινωφελής περιουσία υπάγεται στην εποπτεία του Υπουργού Οικονομικών, τότε αρμόδιο είναι το Εφετείο Αθηνών». Εν προκειμένω, η εποπτεία του Ιδρυματού ΛΗΜΟΥΛΑ (Ιδρυμα ΔΗΜΟΥΛΑ) υπάγεται στην εποπτεία της Αποκεντρωμένης Διοίκησης υπόθεση (Ιδρυμα ΔΗΜΟΥΛΑ) υπάγεται στην εποπτεία της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας – Θράκης, **άρα αρμόδιο κατά τόπον είναι το Τριμελές Εφετείο Θεσσαλονίκης.**

7. Επίσης, όπως προκύπτει από σχετική αλληλογραφία μας με την Εποπτεύουσα αρχή, στην υπ' αριθ. ΔΚΠ 1040933 ΕΞ 2014/06.03.2014 ΕΓΚΥΚΛΙΟ 1/2014 με θέμα «Παροχή στην ορθή εφαρμογή του Ν. 4182/2013 -Κώδικας Κοινωφελών Περιουσιών και οδηγιών για την ορθή εφαρμογή του Ν. 4182/2013 -Κώδικας Κοινωφελών Περιουσιών του Υπουργείου Σχολαζουσών Κληρονομιών», της Δ/νσης Κοινωφελών Περιουσιών του Υπουργείου Οικονομικών, επί του άρθρου 10. Αναφέρεται ότι: «Η αίτηση στο δικαστήριο υποβάλλεται από Οικονομικών, επί του άρθρου 10. Αναφέρεται ότι: «Η αίτηση στο δικαστήριο υποβάλλεται από την αρμόδια αρχή ή από κάθε άλλο φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει έννομο συμφέρον την αρμόδια αρχή ή από κάθε άλλο φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει έννομο συμφέρον (εξυπακούεται και από το όργανο διοίκησης της κοινωφελούς περιουσίας)..... Επομένως, ορθά, νόμιμα και βάσιμα, υποβάλλω την παρούσα αίτησή μου και ζητώ να γίνει δεκτή.

8. Με βάση τα ανωτέρω δεδομένα, ήδη το Ελληνικό Δημόσιο εκπροσωπούμενο νόμιμα από τον Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας – Θράκης (Γενική Διεύθυνση Εσωτερικής Λειτουργίας –Διεύθυνση Κοινωφελών Περιουσιών –Τμήμα Εποπτείας), κατέθεσε ενώπιον του Τριμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης την υπ' αριθμό Γ.Α.Κ. 79/11-01-2022 (ΕΑΚ 69/2022) «Αίτηση» και με την οποία ζητά τα εξής: «Να γίνει δεκτή η αίτηση. Να ερμηνευθεί από το δικαστήριό σας, ότι η βούληση του διαθέτη Χριστόφορου Δημούλα, όπως ορίζεται στην από 21-06-2003 ιδιόγραφη διαθήκη του, η οποία δημοσιεύθηκε με το αρ. 556/1-4-2005 πρακτικό του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, είναι ότι η περιουσία του Ιδρύματος Χριστόφορου και Μαΐρης Δημούλα τελεί υπό τον όρο του έμμεσου αναπαλλοτριώτου και συνεπώς η εν γένει λειτουργία του ιδρύματος και η εκτέλεση των κοινωφελών σκοπών θα γίνεται αποκλειστικά από την τοκοφορία του χρηματικού κεφαλαίου, που αποτελεί την περιουσία του και τα εισοδήματα από την εκμετάλλευση των ακινήτων». Δικάσιμος της αίτησης αυτής ορίσθηκε η 07-11-2022.

ΜΕΡΟΣ Δ' ΑΠΟΛΥΤΗ ΑΝΑΓΚΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ & ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ

Στις «συστατικές πράξεις» του ανωτέρω Ιδρύματος, αναφέρονται τα εξής:

Δ.1. ΔΙΑΘΗΚΗ. Στην από 21-06-2003 ιδιόγραφη διαθήκη του κληρονομούμενου Χριστόφορου Δημούλα του Κων/νου (διαθέτη-δωρητή) ιδρυτή του Νομικού Προσωπου Ιδιωτικού Δικαίου με την επωνυμία «ΙΔΡΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΚΑΙ ΜΑΙΡΗΣ ΔΗΜΟΥΛΑ» διαθήκη η οποία δημοσιεύθηκε νόμιμα με το υπ' αριθ. 556/1-4-2005 πρακτικό του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, αλλά και στον εγκριθέντα με το ΦΕΚ 652/14-4-2008 «Οργανισμό» του, ορίζεται μεταξύ άλλων και το εξής:

Δ.2. «[.....] όλα ανεξαιρέτως τα χρηματικά ποσά που ήθελον ενρεθεί κατά τον θάνατό μου σε ευρώ, συνάλλαγμα, μετοχές, ομόλογα, χρυσές λίρες κλπ. καταλείπονται και περιέρχονται στο ίδρυμα κληρονόμο για την υπηρέτηση των σκοπών του (εσωκλείω κατάσταση για διευκόλυνση ευρέσεως των διαφόρων ποσών). Στο σημείο αυτό παρακαλώ το Δ.Σ. του Ιδρύματος αν μου επιτραπεί να εκφράσω την άποψή μου ως προς τη διαχείριση των οικονομικών του Ιδρύματος: Συμβουλεύω, ας μου επιτραπεί η λέξη, τους διοικούντες το Ίδρυμα, τα χρηματικά ποσά που καταλείπω να επενδύονται σε τομείς μικρότερης μεν απόδοσης, αλλά και μικρού κατά το δυνατόν κινδύνου και όχι υψηλής απόδοσης που ενέχει υψηλόν κίνδυνον [...].

Δ.3. Η εκδοχή της «Υπηρεσίας-Αρχής». Η ερμηνεία που δίνει επ' αυτής της παραγράφου η «Εποπτεύοντα Αρχή» (Αποκεντρωμένη Διοίκηση) με την υπ' αριθμό κατάθεσης Γ.Α.Κ. 79/11-01-2022 αίτησή της, είναι εντελώς αυθαίρετη, αβάσιμη και σε πλήρη αντίθεση με την πραγματική βούληση του «Διαθέτη», καθώς υποστηρίζει τα εξής: **«1. Επειδή από τις διατάξεις εξασφάλιση ετήσιων προσόδων, θα πρέπει να διατηρείται ακέραιη η περιουσία του».... (Σχόλιο: διατύπωση);.... 2. Επειδή εξάλλου αναφέρεται ρητά στον οργανισμό ότι το ποσό που διατίθεται για την εκτέλεση των κοινωφελών σκοπών και συγκεκριμένα τη χορήγηση υποτροφιών και οικονομικών ενισχύσεων είναι ανάλογο με το ύψος των καθαρών εσόδων και των ετήσιων προσόδων του αντίστοιχα (βλ. ερμηνευτικά σχόλιά μου πιο κάτω στη σελίδα 16, 17, 18 επ.) 3. Επειδή και ο ίδιος ο διαθέτης στην ιδιόγραφη διαθήκη του, ειδικώς και σαφώς αναφέρεται στον τρόπο επένδυσης των χρηματικών ποσών συστήνοντας **έμμεσο αναπαλλοτρίωτο** και συνεπώς η βούλησή του είναι καταρχήν τα ποσά αυτά να επενδύονται, προκρίνοντας μάλιστα τομείς μικρότερης μεν απόδοσης, αλλά συγχρόνως μικρότερου δυνατού επενδυτικού κινδύνου... (Σχόλιο: ο «Διαθέτης» με την πολύ προσεκτική αλλά και πολύ ευγενική έως διστακτική διατύπωση που επιλέγει **«..παρακαλώ το Δ.Σ. αν μου επιτραπεί να εκφράσω την άποψή μου ως προς τη διαχείριση των οικονομικών του ιδρύματος, συμβουλεύω, ας μου επιτραπεί η λέξη....»**, μεταφέρει απλώς την «άποψή» του ως μια ευχή «παράκληση» και «συμβουλή», και όχι ως ρητή και επιτακτική άλλως δεσμευτική εντολή του. Πουθενά επομένως, δεν υπάρχει σαφής εντολή, πρόθεση, βούλησή του που να γράφεται με επιτακτικό, δεσμευτικό και υποχρεωτικό τρόπο προς τα μέλη του Δ.Σ. στο πώς ακριβώς θα επενδύσει τα χρηματικά ποσά που κατέλειπε. Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 110 ΑΚ περί νομικών προσώπων και ιδρυμάτων, στην ιδρυτική πράξη πρέπει να καθορίζεται ο σκοπός του ιδρύματος, η περιουσία που αφιερώνεται και ο Οργανισμός του. Συνεπώς, ένα από τα θεμελιώδη στοιχεία της νομικής φυσιογνωμίας του ιδρύματος ως νομικού προσώπου είναι η περιουσία του, η τυχόν δε έστω και μερική ανάλωση αυτής, χωρίς μάλιστα να έχει προηγηθεί σχετική δικαστική απόφαση που να το επιτρέπει, μετά από εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών κι τη δυνατότητα εύρυθμης λειτουργίας του ιδρύματος μετά από τη μερική ανάλωση της περιουσίας του και τη διατήρηση μέρους αυτής, ενέχει σοβαρό κίνδυνο βιωσιμότητας του ιδρύματος και ενδεχομένως να οδηγήσει ακόμα και σε διάλυσή του. Επειδή το Ίδρυμα, σύμφωνα με τα αναφερθέντα πιο πάνω έγγραφά του, κρίνει ότι δεν υφίσταται θέμα αναπαλλοτριώτου της**

Δ.4. Η δική μου εκδοχή. Είναι η προαναφερόμενη στα έγγραφά μου προς την Εποπτεύοντα Αρχή και που δεν αναφέρεται πουθενά ούτε και προκύπτει το «αναναπαλλοτρίωτο» της περιουσίας που άφησε ο «Διαθέτης» και συγκεκριμένα στους λόγους «αιτιολογίες που αναφέρονται στα με αριθμούς: α) 48/30-9-2015, β) 50/8-10-2015, γ) 19/30-9-2016, δ) 19/9-10-2017 έγγραφα –πρακτικά (βλ. ανωτέρω αναφορές μου στις σελ. 5,6, και 7).

Ο.1. ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ. Στον «Οργανισμό» Διοίκησης και διαχείρισης του κοινωνικού «ΙΔΡΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΚΑΙ ΜΑΙΡΗΣ ΔΗΜΟΥΛΑ» που κυρώθηκε ταυτόχρονα και με την έγκριση σύστασής του (ΦΕΚ τ.Β' 652/14-4-2008), αναφέρονται μεταξύ άλλων και οι εξής διατάξεις:

O.2. Άρθρο 2- Σκοπός:

Σκοποί του Ιδρύματος είναι: «α) Η οικονομική ενίσχυση ατόμων, καταγόμενων από τη Νάουσα που έχουν άμεση ανάγκη βοήθειας,... βαριά ασθενείς..... β) η οικονομική ενίσχυση ατόμων ...που βρίσκονται σε κλινικές, νοσοκομεία, φυλακές κλπ. τα οποία έχουν ανάγκη κατά την απόλυτον κρίση του Δ.Σ. του ιδρύματος..... γ) η παροχή οικονομικού βοηθήματος κατά τις εορτές των Χριστουγέννων και Πάσχα σε κατοίκους της Νάουσας που έχουν πραγματική ανάγκη, δ) η

χορήγηση υποτροφιών..... σε άριστους και οικονομικά αδύνατους φοιτητές του ΑΠΘ..., ε) ετήσια χορηγίατα σε φιλόπτωχα ταμεία, μονάδες υγείας ηλικιωμένων και σε κάθε κοινωφελή και φιλανθρωπική προσπάθεια της πόλης της Νάουσας. Πέραν των ως άνω δραστηριοτήτων του ιδρύματος που θεωρούνται θεμελιώδεις και απαραβίαστοι το εκάστοτε Δ.Σ. του ιδρύματος δύναται, λόγω διαφοροποιήσεως των κοινωνικών συνθηκών να περιορίσει τις δραστηριότητες μερικών εξ αυτών ή να προσθέσει και άλλες που θα εξυπηρετούν το κοινωνικό σύνολο και τους αδύνατους. Μάλιστα δε, στο εδάφιο «β», δεν παραλείπει να υπερτονίζει τον σημαντικό ρόλο του Διοικητικού Συμβουλίου όταν μετά τις λέξεις «οικονομική ενίσχυση ατόμων που βρίσκονται σε.... Κλινικές, Νοσοκομεία, φυλακές κλπ», αναφέρει τη φράση «τα οποία έχουν ανάγκη κατά την απόλυτην κρίση του Δ.Σ.». Αφήνει δηλαδή, την περαιτέρω εξειδίκευση, άλλως και ερμηνεία της βούλησής του, να την κάνει το Δ.Σ. που εμπιστεύτηκε και διόρισε μέσω της διαθήκης του.

Ο.3. Άρθρο 3 –Περιουσία Πόροι.

(Περιγράφηκαν αναλυτικά πιο πάνω –βλ. σελ. 2-3).

Εν προκειμένω, υπογραμμίζουμε το εξής στοιχείο: [...] *Πόροι του Ιδρύματος είναι: α) τα εισοδήματα από την εκμετάλλευση των περιουσιακών στοιχείων, β) Οι τόκοι από καταθέσεις σε τράπεζες ή άλλους πιστωτικούς Οργανισμούς, γ) οι χρηματικές παροχές ή επιχορηγήσεις, καθώς και οι κληρονομιές, κληροδοσίες και δωρεές, οποιουδήποτε φυσικού ή νομικού προσώπου προς αντό [...].* Βλέπουμε επομένως εδώ, ότι ο «Διαθέτης» ως πρώτον στη σειρά «πόρο», θέτει τα «εισοδήματα από την εκμετάλλευση των περιουσιακών στοιχείων», χωρίς να ορίζει ή να δεσμεύει το Δ.Σ. και για τον τρόπο και την έκταση (μέγεθος/ ποσοστό) της εκμετάλλευσης αυτών. Δεν ορίζει επίσης πουθενά για «αναπαλλοτρίωτο» αυτών, επιτρεπομένης ακόμη και της εκποίησης περιουσίας. Άρα, αφήνει το Δ.Σ. να κρίνει τον καλύτερο δυνατό τρόπο εκμετάλλευσης. Επίσης, στη σελ. 6136 του σχετικού ΦΕΚ –τελευταία σειρά- αναφέρεται επί λέξει «...Στα ανωτέρω ποσά θα προστεθούν και οι τόκοι». Τους τόκους δηλαδή τους βάζει στο τέλος –τέλος της καταγραφής των περιουσιακών του στοιχείων, ως κάποιο εντελώς αβέβαιο ποσό τόσο για το εάν υπάρξουν όσο και ως προς το ύψος αυτών, θέλοντας να δείξει ότι εάν προκύπτουν τόκοι, τότε και μόνον θα προστίθενται στα ανωτέρω περιουσιακά στοιχεία (κεφάλαιο) για ανάλωση-εκμετάλλευση. Μαζί επομένως με όλα τα ακίνητα και τις καταθέσεις του, τα οποία υπολογίζει ως μια αδιαίρετη ενότητα με τον όρο «Περιουσία –Πόροι», προσθέτει και τους τόκους των καταθέσεών του. Δεν κάνει όμως κάποια διάκριση γι' αυτούς, ότι δηλ. θα αναλώνονται μόνον οι τόκοι και όχι το «κεφάλαιο» το οποίο να το θέλει αναλλοίωτο ή αναπαλλοτρίωτο, όπως αντίστοιχα υποστηρίζει η «εποπτεύοντα Υπηρεσία» της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακ-Θράκης. Και εδώ εν προκειμένω, προκύπτει μεγάλη διαφωνία μας με την Εποπτεύοντα Αρχή που υποστηρίζει το αναπαλλοτρίωτο και γι' αυτό πρέπει η διαφωνία μας αυτή να επιλυθεί από το Εφετείο σας.

Ο.4. Άρθρο 4- Διοίκηση -Κυρίαρχη η θέση του εκάστοτε Δημάρχου Νάουσας-

Ο «Διαθέτης – Δωρητής», προκειμένου να προσδώσει τον βαθύτερο «κοινωφελή» χαρακτήρα του Ιδρύματος που συνιστούσε, στο πενταμελές Διοικητικό Συμβούλιο που όρισε για να το διοικεί, ως πρώτο πρόσωπο –και Πρόεδρό του- όρισε να είναι ο ίδιος ο εκάστοτε

Δήμαρχος της πόλης της Νάουσας. Το γεγονός αυτό, καταδεικνύει επακριβώς και τον «κοινωνικό- κοινωφελή» σκοπό που ήθελε να υπηρετεί διαχρονικά το συνιστώμενο απ' αυτόν Ίδρυμα. Ορίζοντας επομένως (α) τον Δήμαρχο ως Πρόεδρο του Δ.Σ. ήθελε να δώσει μια άκρως κοινωνική διάσταση στους σκοπούς του ιδρύματός του. Και αυτή τη διάσταση δεν μπορούσε να υπηρετήσει καλύτερα άλλο πρόσωπο, πλην του εκάστοτε Δημάρχου Νάουσας, ο οποίος ασφαλώς εκ της θέσεώς του και του θεσμικού του ρόλου, είναι σε θέση να γνωρίζει ουσιαστικά και σε βάθος όλες τις κοινωνικές ανάγκες της πόλης του, ποιοι από τους συμπολίτες του έχουν πραγματική ανάγκη οικονομικής υποστήριξης και βοήθειας, ποια είναι και τι ανάγκες έχουν τα Φιλόπτωχα ταμεία, το Νοσοκομείο, το Γηροκομείο Νάουσας κλπ. Τα άλλα μέλη του Δ.Σ. επίσης καθορίστηκαν ως εξής: β) Για τη διαφάνεια στην οικονομική διαχείριση, όρισε τον εκάστοτε Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Νάουσας (που ήδη καταργήθηκε το 2012 και συγχωνεύθηκε με αυτήν της Βέροιας), ώστε να εποπτεύεται η νομιμότητα της οικονομικής διαχείρισης, γ) τον εκάστοτε νομικό σύμβουλο του Δήμου Νάουσας, για να εποπτεύει τη νομιμότητα των πράξεων διοίκησης, δ) την ανεψιά του Ελισάβετ Καμπούκη ως πρόσωπο της απόλυτης εμπιστοσύνης του ως ισόβια Αντιπρόεδρο και ε) τον Αθανάσιο Αντ. Παπαδόπουλο, παιδί του αγαπημένου εν ζωή φίλου του Αντωνίου Παπαδόπουλου και γνωστού παλιού επιχειρηματία της Νάουσας, που κι αυτός γνωρίζει τις τοπικές ανάγκες της Νάουσας και των πολιτών της.

O.5. Άρθρο 5 –Αρμοδιότητες Διοικητικού Συμβουλίου.

«Το Διοικητικό Συμβούλιο διοικεί και διαχειρίζεται την περιουσία του ιδρύματος και γενικώς, αποφασίζει για κάθε θέμα που αφορά τη διοίκηση και τη λειτουργία του, τη διάθεση των πόρων αυτού, καθώς και για κάθε ενέργεια που σχετίζεται με την εκπλήρωση του σκοπού του.....».

Η φράση «διάθεση των πόρων αυτού» είναι πολύ σαφής και απολύτως ξεκάθαρη. Ο Δωρητής παρέχει όλη την εξουσία στο ΔΣ να διοικεί και να διαχειρίζεται την περιουσία του Ιδρύματος, αλλά και να διαθέτει τους πόρους του. Πόροι δε αυτού, είναι αυτοί που περιγράφαμε αναλυτικά πιο πάνω (βλ. σελ. 2,3). Πουθενά όμως ο «Διαθέτης» δεν ορίζει ως απαγόρευση ή να θέτει κάποιον όρο περί ανάλωσης ή διάθεσης συγκεκριμένων μόνο πόρων του ιδρύματος ή ενός ποσοστού εξ αυτών ή κάτι άλλο. Αφήνει αυτή την εξουσία στο Δ.Σ. ο οποίο σαφώς και γνωρίζει καλύτερα από κάθε άλλον, τις ανάγκες της τοπικής Κοινωνίας της Νάουσας, αλλά και επίσης γνωρίζει το πώς γα κάνει σωστή, χρηστή και απόλυτα διαφανή διαχείριση της περιουσίας και των πόρων του Ιδρύματος. Άλλωστε, τα προαναφερθέντα μέλη του ΔΣ είναι όλοι τους διακεκριμένα άτομα της Νάουσας, γνωστοί στην Κοινωνία και πολύ επώνυμοι εκ των θεσμικού τους ρόλου, αλλά και ως «επιλογές» ήτοι πρόσωπα της απολύτου εμπιστοσύνης (δικ. κ.κ. Ελ. Καμπούκη και Αθ. Παπαδόπουλος) του ίδιου του δωρητή, περιβάλλονται δε με απόλυτο κύρος, ήθος, εντιμότητα, αξιοπρέπεια και σεβασμό, κάτι που βεβαίως έχουν επιδείξει και στα τόσα χρόνια λειτουργία του ιδρύματος, χωρίς ποτέ και για κανένα λόγο να δείξουν κάτι το μεμπτό, το αδιαφανές ή το παράνομο σε σχέση με τη διαχείριση των οικονομικών του στοιχείων.

O.6. Άρθρο 9 –«Επιλογή και ανακήρυξη υποτρόφων».

 Στο άρθρο ορίζεται: «1. Δικαίωμα υποτροφίας έχουν αυτοί οι οποίοι κατά την κρίση του Διοικητικού Συμβουλίου πληρούν τις προϋποθέσεις, όπως καθορίζονται στην παρ. δ' του άρθρου 2 του παρόντος οργανισμού. 2. Η επιλογή και ανακήρυξη των υποτρόφων γίνεται χωρίς διαγωνισμό, σύμφωνα με τις διατάξεις της συστατικής πράξης του ιδρύματος.....». Και στο άρθρο αυτό, παρατηρούμε ότι ο «Διαθέτης» παρέχει την πλήρη εξουσία στο Δ.Σ. στου οποίου την «κρίση» επαφίεται στο να διαπιστώσει και το «πόσοι», αλλά και το «ποιοι» από τους φοιτητές πληρούν τις προϋποθέσεις για λήψη υποτροφίας. Μάλιστα δε, για τις όποιες επιλογές του Δ.Σ. ο «Διαθέτης» δεν επιζητεί ούτε καν διαγωνισμό! Είναι τέτοια η εμπιστοσύνη του στο ΔΣ που το αφήνει να δρα απολύτως με βάση την ελεύθερη κρίση του. Θα μπορούσε δηλ. το ΔΣ να αποφασίζει για παράδειγμα και την χορήγηση 100 υποτροφιών το χρόνο! Δεν το έκανε όμως ποτέ αυτό, καθότι πάντα είχε κατά νουν την σωστή και χρηστή διαχείριση του Ιδρύματος.

Ο.7. Άρθρο 10. –Χορήγηση υποτροφιών.

«1. Το ποσό της μηνιαίας υποτροφίας κάθε υποτρόφου καθορίζεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, ανάλογα με το ύψος των καθαρών εσόδων του ιδρύματος και τον αριθμό των υποτρόφων.....».

Από την προσεκτική ανάγνωση αυτού του άρθρου, διαπιστώνουμε ότι ο «Διαθέτης» μιλάει για «ποσό» της υποτροφίας και όχι για το ύψος της. Άρα, τις υποτροφίες δεν τις θεωρεί πάντα βέβαιες ότι θα χορηγούνται. Τις εξαρτά από το διαθέσιμο ποσό καθαρών εσόδων που θα υπάρχει. Θέτει συνεπώς στη συνέχεια, και τον διττό όρο για της «χορήγησή» της, ήτοι: α) ανάλογα με τα καθαρά έσοδα και β) ανάλογα και με τον αριθμό των υποτρόφων, αλλά από την όλη διάρθρωση των σχετικών «άρθρων -διατάξεων» του ισχύοντος «Οργανισμού», τον όρο για ανάλωση των καθαρών εσόδων, τον θέτει μόνον για τη χορήγηση των υποτροφιών. Δεν τον περιγράφω κατά λέξη ανωτέρω στην παρούσα μου (βλ. σελ. 1,2) όπου εκτός από τη χορήγηση υποτροφιών (στοιχείο «δ»), περιέχει και διαφόρους άλλους σκοπούς όπως: «οικονομικές οικονομικό βοήθημα Χριστουγέννων-Πάσχα, ετήσια χορηγήματα σε φιλόπτωχα Ταμεία, μονάδες υγείας ηλικιωμένων και σε κάθε κοινωφελή και φιλανθρωπική προσπάθεια της πόλης της Νάουσας...». Ακόμη και στο άρθρο 11 που αναφέρω παρακάτω, ο «Διαθέτης» αποφεύγει να χρησιμοποιήσει την ίδια φράση «καθαρά έσοδα», αλλά μιλάει για «ετήσιες προσόδους», διαφοροποιώντας έτσι την ξεχωριστή του βιοληση σε σχέση με τον τρόπο επίτευξης των δύο διαφορετικών σκοπών (δηλ. τις υποτροφίες και όλες τις λοιπές δράσεις του άρθρου «2»).

Επομένως, εκεί που ο «Διαθέτης» ήθελε διαφορετική οικονομική διαχείριση, δηλ. διάθεση των πόρων του Ιδρύματος «...ανάλογα με το ύψος των καθαρών εσόδων», το έκανε ρητά και κατηγορηματικά. Δεν το έκανε πονθενά αλλού, εκτός από τις «υποτροφίες». Θέλοντας με τον τρόπο αυτό να δώσει και την «κατεύθυνση στο Δ.Σ. το οποίο καθορίζει και τη χορήγηση των αντίστοιχων «ποσών», ότι για όλους τους άλλους σκοπούς του Ιδρύματος, ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΜΙΑ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΔΕΣΜΕΥΣΗ, ΟΥΤΕ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ

ΤΟ ΥΨΟΣ ΤΩΝ ΚΑΘΑΡΩΝ ΕΣΟΔΩΝ ΤΟΥ, ΟΥΤΕ ΚΑΙ ΜΕ ΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟ ΤΩΝ ...
ΒΑΡΙΑ ΑΣΘΕΝΩΝ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΔΕΙΝΟΠΑΘΟΥΝΤΩΝ, ΦΙΛΟΠΤΩΧΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ
κλπ.

Οι φράσεις «κλειδιά».

-Επαναλαμβάνω εν προκειμένω την πρόταση που περιέχεται στο άρθρο 2- σκοπός (στοιχείο «δ») «...οικονομική ενίσχυση ...ατόμων.... τα οποία έχουν ανάγκη κατά την απόλυτον κρίση των Δ.Σ.....»

-Επίσης, στο ίδιο άρθρο «2» (στοιχείο «ε»), όπου αναφέρει: «.....Και σε κάθε κοινωφελή και φιλανθρωπική προσπάθεια της πόλης της Νάουσας». Παρατηρούμε εδώ ότι τα όσα περιγράφει ο «Διαθέτης» στο άρθρο «2» του Οργανισμού, δεν τον ικανοποιούν ως «σκοπού» και θέλει να δώσει και να βοηθήσει και κάθε άλλη «Κοινωφελή» και «Φιλανθρωπική» προσπάθεια της Νάουσας. Με λίγα λόγια, οι σκοποί όπως τους αναφέρει, δεν είναι «δέσμιοι», αλλά μπορούν να διευρυνθούν, κατά την απόλυτο κρίση του Δ.Σ. το οποίο εμπιστεύεται απόλυτα γιατί ο ίδιος το ορίσε. Επίσης, στο ίδιο άρθρο:

-«...Πέραν των ως άνω δραστηριοτήτων του ιδρύματος που θεωρούνται θεμελιώδεις και απαραβίαστοι ...». Και απ' αυτή του φράση, βλέπουμε τη βούλησή του να διατυπώνεται με έμφαση. Όταν λοιπόν ο ίδιος, τις «άνω δραστηριότητες» (του άρθρου 2) τις προσδίδει ιδιαίτερη βαρύτητα χρησιμοποιώντας τις λέξεις «θεμελιώδεις» και «απαραβίαστες», καταδεικνύεται και η σοβαρότητα των σκοπών -δραστηριοτήτων που θέλει ο ίδιος οπωσδήποτε να υπηρετεί το Ίδρυμά του. Τέλος και σε συνέχεια των ανωτέρω:

-«.....**Το εκάστοτε Δ.Σ. τον ιδρύματος δύναται, σε βάθος χρόνου, λόγω διαφοροποιήσεως των κοινωνικών συνθηκών να περιορίσει τις δραστηριότητες μερικές εξ αυτών ή να προσθέσει και άλλες που θα εξυπηρετούν το κοινωνικό σύνολο και τους αδύνατους».** Εδώ, παρατηρούμε τα εξής: α) Με τη λέξη «δύναται», αφήνει μεγάλο εύρος δράσης και τεράστια διακριτική ευχέρεια στο Δ.Σ. να κινείται ευέλικτα προσθαφαιρώντας δραστηριότητες. β) Μετά τη λέξη «δύναται», περιέλαβε και τη φράση «σε βάθος χρόνου», η οποία -για άγνωστο λόγο- παραλείφθηκε στον «Οργανισμό!» Τι συνάγουμε απ' αυτό, όπως και από τη φράση: «μπορεί να διαφοροποιηθούν οι κοινωνικές συνθήκες»; Ότι ο «διαθέτης» προνοούσε από τότε που έκανε τη διαθήκη του και σαν να ήξερε ενδόμυχα ότι σε βάθος χρόνου, μπορεί να διαφοροποιηθούν οι κοινωνικές συνθήκες. Κάτι, που τελικά συνέβη!!! Βλέπουμε επομένως, ότι στη διαθήκη του είναι πάρα πολύ προσεκτικός αλλά και διορατικός: Προνοεί ο ίδιος από το 2003, ότι το μέλλον μπορεί να είναι και αλλιώτικο: Και πράγματι έρχεται και επιβεβαιώνεται πλήρως. Το «χθες» (2005-6) με την μεγάλη οικονομική κρίση της Νάουσας λόγω τεράστιου ποσοστού ανεργίας από το κλείσιμο όλων των εργοστασίων Κλωστοϋφαντουργίας, το «σήμερα» με την «πανδημία» και την τεταμένη «οικονομική κρίση», λόγω του πολέμου στην Ουκρανία και τις ιλιγγιώδεις αυξήσεις των τιμών στα καύσιμα -αέριο κλπ, αλλά και το «αύριο» που προβλέπεται πολύ ζοφερό για τους Έλληνες και ιδίως του Πολίτες της Νάουσας. Παρέχει λοιπόν προς το Δ.Σ. την πλήρη εξουσία, δύναμη, κρίση, διακριτική ευχέρεια και ευελιξία (όρος: ΔΥΝΑΤΑΙ) είτε να περιορίσει τις δραστηριότητες μερικές εξ αυτών (ΟΧΙ ΟΜΩΣ ΟΛΕΣ!!!), είτε και να προσθέσει

και άλλες. Και όλες αυτές, θα πρέπει να εξυπηρετούν τον βασικό σκοπό του Ιδρύματός του, που δεν είναι άλλος από το «ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ» και ΟΙ ΑΔΥΝΑΤΟΙ» πολίτες. Όταν δε, επιτρέπει το ΔΣ να προσθέσει κι άλλες «δραστηριότητες» στις ήδη υπάρχουσες του άρθρου «2-Σκοπός», πώς το αντιλαμβάνεται άραγε; Με μη ύπαρξη δυνατότητάς του (του ΔΣ) να μπορεί να ανταποκρίνεται κάθε χρόνο σε όλα αυτά που καλείται να υπηρετήσει; Με χωρίς πόρους και με την παραμονή του χρηματικού (τουλάχιστον) κεφαλαίου, εντελώς άθικτου; Τότε, ποιο ακριβώς το πνεύμα του Διαθέτη και το νόημα του ιδρύματος;

O.8. Άρθρο 11- Διαδικασία χορήγησης οικονομικών ενισχύσεων -βοηθημάτων

Το εν λόγω άρθρο αναφέρει σχετικά: «Δικαίωμα οικονομικής ενίσχυσης –βοηθήματος έχουν όσοι πληρούν τις προϋποθέσεις των παραγράφων α,β,γ και ε του άρθρου 2 των παρόντος οργανισμού. **Το ύψος των οικονομικών ενισχύσεων –βοηθημάτων των ανωτέρω περιπτώσεων καθορίζεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του ιδρύματος ανάλογα με τις ετήσιες προσόδους αυτού και τις οικονομικές συνθήκες που επικρατούν. Η υπόδειξη των προσώπων για τη χορήγηση των οικονομικών ενισχύσεων –βοηθημάτων θα γίνεται από το Διοικητικό Συμβούλιο του ιδρύματος σε συνεργασία με τις αρμόδιες υπηρεσίες της τοπικής αυτοδιοίκησης α' ή και β' βαθμού».**

Από τη διατύπωση του άρθρου «11» τι συνάγουμε;

-Στο εδάφιο α': Δεν αναφέρεται την παράγραφο «δ» η οποία αφορά τις «υποτροφίες». Άρα, γι' αυτές, ο «Διαθέτης» θέλει να ισχύει άλλο καθεστώς (το ποσό τους καθορίζεται με απόφαση του ΔΣ και χορηγούνται ανάλογα με το ύψος των καθαρών εσόδων και τον αριθμό των υποτρόφων), όπως ανέφερα προ ολίγου.

-Στο εδάφιο β': Η διατύπωση αρχίζει με τη λέξη **«Το ύψος»** και όχι με τη λέξη «Το ποσό», όπως κάνει στο άρθρο «10 –υποτροφίες». Άρα, τις «οικονομικές ενισχύσεις και τα βοηθήματα» του άρθρου «2» **τις θεωρεί δεδομένες** και ότι θα χορηγούνται ούτως ή άλλως από το Δ.Σ. Ο ίδιος ο «διαθέτης» με τη λέξη «ύψος», απλώς θέτει ένα «όριο προς τα επάνω», μια «οροφή» θα λέγαμε ή ένα «πλαφόν», το οποίο δεν θα μπορεί να υπερβεί το Δ.Σ. που καλείται να υλοποιήσει τη βούλησή του και τις εντολές του. Άρα, σαφώς συνάγεται ότι τη «βάση» (δηλ. τις οικονομικές ενισχύσεις και τα βοηθήματα) τις ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ και χωρίς διαπραγμάτευση. Τον μόνο όρο που θέτει, είναι το «ύψος» τους. Αν με άλλα λόγια, αυτές οι «ενισχύσεις - βοηθήματα» θα είναι του «τάδε» ή του «δείνα» ποσού (ως ανώτατο πλαφόν). Το όριο αυτό (ύψος), το αφήνει στο Δ.Σ. να το κρίνει κάθε φορά με απόφασή του. Είναι αλήθεια βέβαια, ότι στο ίδιο εδάφιο βέβαια, θέτει πάλι έναν «διττό όρο»: «... ανάλογα με τις ετήσιες προσόδους αυτού και τις οικονομικές συνθήκες που επικρατούν». Βλέπουμε λοιπόν, ότι άλλη διατύπωση χρησιμοποιεί στο άρθρο «10-Υποτροφίες» («ανάλογα με το ύψος των καθαρών εσόδων του ιδρύματος και τον αριθμό των υποτρόφων») και εντελώς άλλη στο παρόν άρθρο «11». Κι επειδή, άλλο πράγμα είναι το «ύψος των καθαρών εσόδων» και άλλο το «οι ετήσιες πρόσοδοι», όπως επίσης και άλλο είναι «ανάλογα με τον αριθμό των υποτρόφων» και τελείως

άλλο είναι «ανάλογα με τις οικονομικές συνθήκες που επικρατούν», θεωρούμε ότι το νόημα είναι απολύτως σαφές και ότι δεν τίθεται καν θέμα ερμηνείας αυτών των διατάξεων.

-Στο εδάφιο γ': Μια ακόμη διαφοροποίηση για τις (όχι) σίγουρες χορηγήσεις υποτροφιών, σε σχέση με όλες τις άλλες (σίγουρα χορηγούμενες) ενισχύσεις –βιοήθειες, προκύπτει και από το συγκεκριμένο εδάφιο. Εδώ λοιπόν, αναφέρεται συγκεκριμένα για τη χορήγηση των οικονομικών ενισχύσεων – βιοηθημάτων, οι οποίες «θα γίνονται» -χωρίς κανέναν όρο- από το Διοικητικό Συμβούλιο του Ιδρύματος και μάλιστα, για να ενισχύσει και να εμπεδώσει έτι περαιτέρω αλλά και να «διαχύσει» την «κρίση» του ΔΣ. απαιτεί ρητώς τη συνεργασία του με τις αρμόδιες υπηρεσίες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης α' ή και β' βαθμού.

Επειδή, καθίσταται πλέον πολύ σαφής η διαφορετικότητα / διχογνωμία / αμφιβολία / αμφισβήτηση των ερμηνειών που κάνουμε εμείς ως διοικούντες το «Ιδρυμα Δημούλα», με την αντίστοιχη ερμηνεία που δίνουν οι δημόσιες υπηρεσίες και δη η «Εποπτεύουσα» το Ίδρυμα μας, Αρχή (Αποκεντρωμένη Διοίκηση Μακεδονίας –Θράκης/Διεύθυνση Κοινωφελών Περιουσιών – Τμήμα Εποπτείας), με τις εκατέρωθεν αντίθετες απόψεις-γνώμες που εκτέθηκαν πιο πάνω, σχετικά με τους όρους, τις διατάξεις/άρθρα της «Διαθήκης» του διαθέτη Χριστόφορου Κ. Δημούλα και του «Οργανισμού» με τον οποίο συστάθηκε το εν λόγω Ίδρυμα.

Επειδή συνεπώς ανακύπτει **ανάγκη ερμηνείας** της ανωτέρω Ιδιόγραφης Διαθήκης και του «Οργανισμού» του εν λόγω «Ιδρύματος Χριστόφορου και Μαίρης Δημούλα», σχετικά με τον τρόπο διαχείρισης και της εκτέλεσης της καταληφθείσας στον κοινωφελή σκοπό περιουσίας του «Διαθέτη».

Επειδή επί διαθηκών, εφόσον υπάρχει κενό ή αμφίβολο σημείο στη δήλωση βουλήσεως του διαθέτη, σύμφωνα με τη διάταξη του **άρθρου 173 ΑΚ**, για την πλήρωση ή άρση αντίστοιχα, του σημείου αυτού, αναζητείται η αληθινή βούληση του διαθέτη χωρίς προσήλωση στις λέξεις, με μοναδικό κριτήριο την υποκειμενική άποψη, ως μη έχοντας εφαρμογή –επί διαθηκών- της διάταξη του άρθρου 200ΑΚ (*βλ. Χαρ. Απαλαγάκη ΕρμΚΠολΔ –τόμος Β- 2016- άρθρο 825 σελ. 2165*).

Επειδή από τον χρόνο σύνταξης της επίμαχης Ιδιόγραφης Διαθήκης (21-09-2003) αλλά και από τον χρόνο σύστασης του «Οργανισμού» του εν λόγω Ιδρύματος και μέχρι σήμερα, έχουν περάσει αντίστοιχα 19 και 14 χρόνια, διάστημα πάρα πολύ μεγάλο όπου στο μεταξύ **έχουν αλλάξει και μεταβληθεί άρδην πάρα πολλά πράγματα** στη χώρα μας (Οικονομική κρίση, επαναλαμβανόμενα «Μνημόνια»), πρόσφατα δε **–από αρχές του 2020- και η γνωστή «πανδημία –Covid 19»**, αλλά και η περαιτέρω πιο πρόσφατη και βαθύτερη παγκόσμια ίσοση με τον πόλεμο της Ουκρανίας, η οποία επέφερε τεράστιες αυξήσεις στις τιμές της ενέργειας, των καυσίμων, του ηλεκτρικού ρεύματος, του φυσικού αερίου και μιας μεγάλης σειράς αγαθών και προϊόντων).

Επειδή ακόμη χειρότερες είναι οι εξελίξεις στην πόλη της Νάουσας, για τη στήριξη της οποίας (και των πολιτών της) γίνεται κατά κόρον λόγος στη Διαθήκη του διαθέτη και στον

σχετικό οργανισμό του Ιδρύματος που συνέστησε εκείνος, καθώς οι οικονομικές συνθήκες
έχουν επιβαρυνθεί έτι περαιτέρω με το οριστικό κλείσιμο των εργοστασίων
κλωστοϋφαντουργίας (Λαναρά) το έτος 2005, όταν και 1.500 εργαζόμενοι σ' αυτά έμειναν
τελειώς άνεργοι, με συνέπεια να έχουν ακόμη και πρόβλημα επιβίωσης. Μια ακόμη μεταβολή
που επήλθε το τελευταίο διάστημα, είναι και το θλιβερό αποτέλεσμα του δημογραφικού,
καθόσον με βάση τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, στην πρόσφατη (2021) «απογραφή» ο πληθυσμός
της πόλης από 20.200 κατοίκους (το έτος 2011) μειώθηκε στους 16.700 κατοίκους,
καταδεικνύοντας πέραν της πληθυσμιακής συρρίκνωσης και την οικονομική καχεξία της πόλης
και των Ναουσαίων πολιτών.

Επειδή επομένως, ο ρόλος και ο σκοπός του «Ιδρύματος» καθίσταται πιο αναγκαίος από
κάθε άλλη φορά στο παρελθόν και κατά συνέπεια ως Διοικητικό Συμβούλιο έχουμε ευθύνη στο
να στηρίξουμε την ευπαθή τοπική κοινωνία της Νάουσας και να υλοποιήσουμε κατά τον
καλύτερο δυνατό τρόπο τους **«Κοινωφελείς σκοπούς»** του Ιδρύματος (όπως την έννοια αυτή την
ορίζουν τα άρθρα 1 του Α.Ν. 2039/1939 και τον άρθρο 1 του Ν. 4182/2003).

Επειδή άλλως, και κατά την ερμηνεία περί του «αναπαλλοτρίωτου» της περιουσίας του
Ιδρύματος και του ότι μόνον οι τόκοι του κατατεθειμένου στις Τράπεζες κεφαλαίου, οι οποίοι
λόγω των ΜΗΔΕΝΙΚΩΝ σχεδόν επιτοκίων που χορηγούν οι Τράπεζες, αγγίζουν μόλις τα
1.200€ το χρόνο!!!, μπορούν να αναλόνονται για τις κοινωφελείς δράσεις του, όπως
τουλάχιστον ισχυρίζεται (εσφαλμένα κατ' εμάς) η «εποπτεύουσα Αρχή», κάτι το οποίο ΔΕΝ
ΠΡΟΚΥΠΤΕΙ ΑΠΟ ΚΑΜΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ ΡΗΤΗ ή ΕΜΜΕΣΗ ΤΟΥ ΔΙΑΘΕΤΗ, δεν μπορεί να
πραγματοποιηθεί η ουσιαστική θέληση/βούληση του Διαθέτη στο σύνολό της (καθόλου),
άλλως κατά το μεγαλύτερο μέρος του περιεχομένου της, και κατά συνέπεια δεν υφίσταται
κανένας απολύτως λόγος να υπάρχουμε ως Διοίκηση δηλώνοντας αυτομάτως και τις
παρατήσεις μας από μέλη του Δ.Σ.

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 109 §2 Συντ. «Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται η επωφελέστερη
αξιοποίηση ή διάθεση, για τον ίδιο ή άλλο κοινωφελή σκοπό, εκείνου που καταλείφθηκε ή
δωρήθηκε, στην περιοχή που καθόρισε ο δωρητής μη ο διαθέτης ή στην ευρύτερη περιφέρεια, όταν
βεβαιωθεί με δικαστική απόφαση ότι η θέληση του διαθέτη ή του δωρητή δεν μπορεί να
πραγματοποιηθεί, για οποιονδήποτε λόγο, καθόλου ή κατά το μεγαλύτερο μέρος του περιεχομένου
της, καθώς και αν μπορεί να ικανοποιηθεί πληρέστερα με η μεταβολή της εκμετάλλευσης, όπως ο
νόμο ορίζει» (βλ. σχετ. Π. Αρβανιτάκη στην Ερμηνεία Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας
Κεραμέν/Κονδύλης/Νίκας, 2000- άρθρο 825 σελ. 1606 επ. όπου και νομολογία ΑΠ 1181/1987
ΝοΒ1988, 1609, ΕφΑθ 9169/1978 ΕλλΔνη 1979,591 ΕφΑθ 2440/1980 ΝοΒ 1980μ 1213, ΕφΑθ
4131/1995 ΕλλΔνη 1996,1141).

Επειδή και κατά την -ταυτόσημη με τη διάταξη του άρθρου 109Σ- διάταξη του άρθρου
10§4 του Ν. 4182/2013 «Το κατά την προηγούμενη παράγραφο δικαστήριο αποφαίνεται επίσης,
κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, επί του εάν η βούληση του διαθέτη ή δωρητή δεν
μπορεί να πραγματοποιηθεί, για οποιονδήποτε λόγο, καθόλου ή κατά το μεγαλύτερο μέρος της, και

καθορίζει τον τρόπο της επωφελέστερης ή ασφαλέστερης αξιοποίησης της περιουσίας, καθώς και το σκοπό και την περιοχή για την οποία πρέπει αυτή να διατεθεί.....».

Επειδή και κατά τη διάταξη του άρθρου 2 Ν. 455/1976 «Οσάκις η θέλησις του διαθέτου ή δωρητού, ως προς τον υπ' αυτού ταχθέντα κοινωφελή σκοπόν, δεν δύναται να πραγματοποιηθεί εξ οινοδήποτε λόγου καθ' ολοκληρίαν ή κατά το μείζον του περιεχομένου ταύτης, επιτρέπεται η διάθεσις του καταλειφθέντος ή δωρηθέντος προς τον αυτόν ή άλλον κοινωφελή σκοπόν εις την υπό του διαθέτου ή δωρητού καθοριζόμενην περιοχήν εις την ευρυτέραν ταύτης περιφέρειαν».

Επειδή για την ερμηνεία της πράξεως διαθέσεως **αναζητείται μόνον η αληθής βούληση του διαθέτη**, χωρίς εφαρμογή κριτηρίων του άρθρου 200 ΑΚ (βλ. ΕρμΚΠολΔ Κεραμεύς/Κονύλης/Νίκας, σελ. 1607, όπου και ΑΠ 337/1999, ΕλλΑνη 1999, 1347), η δε κρίση του Εφετείου για την ύπαρξη ασάφειας στην πράξη διαθέσεως εκφεύγει από τον έλεγχο του Αρείου Πάγου (βλ. ο.π. σελ. 1607 την ΑΠ 133/1995 αδημ.).

Επειδή ο διαθέτης Χριστόφορος Κ. Δημούλας, όταν συνέτασσε την ιδιόγραφη διαθήκη του στις 21-6-2003, καθοδηγήθηκε από τις τότε ισχύουσες συνθήκες (κοινωνικές –οικονομικές, οι οποίες ήταν σαφώς πολύ καλύτερες και θετικότερες από τις σημερινές), καθορίζοντας από τότε ακόμη και τους **θεμελιώδεις και απαραβίαστους σκοπούς** και δραστηριότητες του Ιδρύματός του (βλ. άρθρο 2 Οργανισμού σύστασης του Ιδρύματος), αλλά και με σταθερό πάντα γνώμονα όλες αυτές να εξυπηρετούν το κοινωνικό σύνολο, τους αδύνατους, αλλά και κάθε κοινωφελή και φιλανθρωπική προσπάθεια της πόλης της Νάουσας. **Εξασφαλίζεται άραγε αυτό το «Θεμελιώδες» και το «Απαραβίαστο» με το αναπαλλοτρίωτο της περιουσίας του; Ή με την διάθεση έστω και ενός πολύ μικρού ποσοστού εξ αυτής;**

Επειδή, ο Διαθέτης παρείχε μάλιστα προς το εκάστοτε Δ.Σ. την ευχέρεια και τη δυνατότητα, χρησιμοποιώντας καθόλου τυχαία τον όρο «**δύναται**, λόγω διαφοροποίησεως των κοινωνικών συνθηκών, να περιορίζει τις δραστηριότητες μερικών εκ των δραστηριοτήτων του άρθρου «2-σκοπός» ή να προσθέσει και άλλες που θα εξυπηρετούν το κοινωνικό σύνολο και τους αδυνάτους (βλ. και την ΑΠ 1495/2013 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ 616184).

ΡΑΓΔΑΙΑ ΕΠΙΔΕΙΝΩΣΗ ΣΥΝΘΗΚΩΝ από τις αργές του 2020 (πανδημία κλπ).

Επειδή είναι δεδομένο πλέον, ότι τόσο οι κοινωνικές όσο και οι οικονομικές συνθήκες, παγκοσμίως, στην Ελλάδα αλλά κι ακόμα περισσότερο στην πόλη της Νάουσας, έχουν διαφοροποιηθεί συγκλονιστικά από τον χρόνο σύνταξης της διαθήκης (2003), αλλά και από τη σύσταση του Ιδρύματος (2008) μέχρι σήμερα, ειδικότερα δε και **εντονότερα κατά τα τελευταία τρία χρόνια (2019-2022)**, οπότε επιβάλλεται μια ευρύτερη ερμηνεία των σχετικών «διατάξεων» του Διαθέτη, κατά τρόπον ώστε να μπορεί τελικά έστω κατά ένα μέρος να εκπληρώνονται κάθε χρόνο οι σκοποί του Ιδρύματος και η βοήθεια (οικονομική στήριξη) των αδυνάτων πολιτών και του κοινωνικού συνόλου της πόλης της Νάουσας (βλ. σχετ. Χαρ. Απαλαγάκη ΕρμΚΠολΔ -216- άρθρο 825 σελ. 2167 και την ΕφΑΘ 14/2007 ΕφΑΔ 1 (2008), 111 με παραπηρήσεις Π. Μασούρου).

Επειδή, από καμία ρητή διάταξη στη διαθήκη του «διαθέτη» δεν προκύπτει το αναπαλλοτρίωτο της περιουσίας που άφησε ως κληρονομιά του, η οποία μέσω του συσταθέντος Ιδρύματος, επιφορτίστηκε με συγκειμένους κοινωφελείς σκοπούς και δραστηριότητες, οι οποίοι σκοποί δεν μπορούν άλλως να υλοποιηθούν/επιτελεστούν, παρά μόνον με ανάλωση μέρους του υφιστάμενου κεφαλαίου. **Τέτοιο «κεφάλαιο»** μάλιστα, που θα μπορούσε –κατά την άποψη του Διοικητικού μας Συμβουλίου- βεβαίως μετά την κρίση και απόφαση του Δικαστηρίου σας - να αναλώνεται ετησίως, είναι ένα μικρό μέρος μόνον των χρηματικών τραπεζικών καταθέσεων του Διαθέτη, οι οποίες ανέρχονται σήμερα στις **833.326€** -και ασφαλώς- σε καμία περίπτωση η εκποίηση των ακινήτων του τα οποία πρέπει να παραμείνουν εσαεί ως αναπαλλοτρίωτη περιουσία του Ιδρύματος. Το ποσό αυτό, είναι το σημερινό υφιστάμενο, ξέχωρα από τις χρυσές λίρες Αγγλίας που προαναφέραμε και που πρόκειται στο επόμενο διάστημα να αξιοποιηθούν κι αυτές μαζί με τα υπόλοιπα διαθέσιμα χρηματικά ποσά.

Επειδή με τον παρακάτω προτεινόμενο τρόπο- και χωρίς καν να υπάρξουν άλλες προσθήκες στην περιουσία (όπως π.χ. τόκοι, μισθώματα, πρόσοδοι, δωρεές κλπ)-, το υπάρχον σήμερα κατατεθειμένο χρηματικό κεφάλαιο, θα αναλώνεται κατ' ελάχιστον κάθε χρόνο, εκτιμάμε δε ως Δ.Σ. ότι: α) μπορούμε να επιτελούμε έστω και εν μέρει τους κοινωφελείς σκοπούς του Ιδρύματος, εκπληρώνοντας με τον τρόπο αυτό και την αληθινή βούληση του Διαθέτη και β) η χρονική διάρκεια του Ιδρύματος θα έχει έναν ορίζοντα «βίου» τουλάχιστον 50 ετών, που θεωρείται ένας ικανότατος χρόνος ζωής του. Άλλωστε τι νόημα θα είχε, εάν τα χρήματα που κατέθεσε ο διαθέτης προ 20ετίας παρέμεναν αδιάθετα και για τα επόμενα 50 χρόνια, όταν δεν μπορεί άλλως να ικανοποιηθεί ο σκοπός της Διαθήκης;

ΑΝΕΛΑΣΤΙΚΕΣ ΔΑΠΑΝΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ.

Επειδή περαιτέρω, γι' αυτή καθ' αυτήν τη λειτουργία του Ιδρύματος, απαιτούνται ως ελάχιστες και τελείως ανελαστικές δαπάνες, οι εξής ενδεικτικά:

α) Οι ετήσιες τακτικές συντηρήσεις των ακινήτων –κτηρίων που βρίσκονται στην όλη της Νάουσας και επί της παρόδου Αλεξ. Χωνού (πρώην Βασ. Κων/νου) αριθ. 6 και 8, όπως π.χ. για αποκατάσταση συνήθως φθορών και ζημιών λόγω πολυκαιρίας στη σκεπή, στις ηλεκτρολογικές και υδραυλικές εγκαταστάσεις, υγρασίες, ελαιοχρωματισμοί κλπ. οι οποίες είναι τουλάχιστον της τάξης των 2.000€ ετησίως,

β) Ο υποχρεωτικός ΕΝΦΙΑ που ανέρχεται στο ποσό των 1.500€ ετησίως,

γ) Η κατανάλωση ηλεκτρικού ρεύματος (ΔΕΗ) με τις πάγιες χρεώσεις Δημοτικών τελών κλπ, τηλεφωνία (ΟΤΕ), τέλη ύδρευσης –αποχέτευσης (ΔΕΥΑ Νάουσας), οι οποίες όλες μαζί ανέρχονται στο ποσό των 2.000€ ετησίως, ήτοι συνολικό ποσό **5.500€**, δαπάνες οι οποίες είναι αδύνατον να πληρώνονται εάν δεν επιτραπεί η -έστω κατά ένα ελάχιστο ποσοστό επί τοις εκατό-ανάλωση μέρους του κεφαλαίου ήτοι των χρηματικών διαθέσιμων που είναι κατατεθειμένα σε Τραπεζικούς λογαριασμούς ως «περιουσία» του Ιδρύματος.

Στο σημείο αυτό, σημειώνουμε ότι ήδη υπάρχουν γεγενημένες εκκρεμείς οφειλές του Ιδρύματος για τρείς εποχιακά εργαζόμενες υπαλλήλους (η μια –ανειδίκευτη-για την τήρηση των

πρακτικών, αλληλογραφίας κλπ και οι άλλες δύο – κοινωνικές λειτουργοί/ ψυχολόγοι/ πάροχη συμβουλευτικής στις ευπαθείς Ομάδες της Νάουσας), ήτοι εικρεμείς μισθοί αυτών, ασφαλιστικές εισφορές προς τον ΕΦΚΑ, καθώς και οι νόμιμες αποζημιώσεις απόλυτης τους οι οποίες δεν έχουν γίνει ακόμη με το νόμιμο τύπο και οι οποίες ανέρχονται συνολικά στο ποσό των 20.000€ περίπου και πρέπει και αυτά τα ποσά να τακτοποιηθούν άμεσα.

ΑΝΥΠΕΡΒΛΗΤΗ ΔΥΣΚΟΛΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ –

-ΜΗ ΕΓΚΡΙΣΗ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΩΝ

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να αναφέρουμε στο Δικαστήριό σας, ότι από το έτος 2015 που είχε εγκριθεί από την Περιφέρεια Κ. Μακεδονίας για τελευταία φορά ο Προϋπολογισμός του Ιδρύματος και μπορέσαμε ως Δ.Σ. να πληρώσουμε τις διάφορες δαπάνες του, εδώ και επτά σχεδόν χρόνια, δεν υπάρχει καμία απολύτως λειτουργία. Λόγω ύπαρξης διαφορετικής ερμηνείας της Διαθήκης, η Εποπτεύουσα Αρχή δεν εγκρίνει τους υποβαλλόμενους ετησίως Προϋπολογισμούς μας. Έτσι, ενώ οι δαπάνες «τρέχουν», ως Διοικητικό Συμβούλιο, είμαστε εντελώς αδρανοποιημένοι και στην κυριολεξία με δεμένα τα χέρια. Ουδεμία πληρωμή μπορούμε να κάνουμε χωρίς Π/Υ. Οι Τράπεζες επίσης, χωρίς εγκεκριμένο Π/Υ δεν μας παρέχουν επίσημα κανένα πληροφοριακό στοιχείο, καθόσον αυτό είναι στοιχείο της «νομιμοποίησης» του Ιδρύματος. Άρα, από το 2016 ουσιαστικά έχει ξεκινήσει ένα γαϊτανάκι επαναλαμβανόμενων δυσκολιών -δυσλειτουργιών του Ιδρύματος, το οποίο ουσιαστικά έχει καταστεί τελείως ENENERGO. Ταυτόχρονα όμως οι ανελαστικές (και άλλες) δαπάνες τρέχουν κάθε χρόνο, οι συντηρήσεις των κτηρίων επιβάλλονται να γίνονται, η καταβολή του ΕΝΦΙΑ, των διαφόρων λογαριασμών παροχών. με αποτέλεσμα μέχρι σήμερα η εξ ημών Ελισάβετ Καμτσικά - Αντιπρόεδρος, να αναγκάζομαι να πληρώνω εξ ιδίων για λογαριασμό του «Ιδρύματος» ένα ικανό ποσό, μόνο και μόνο για να μπορεί αυτό να υπάρχει τυπικά και γιατί σε περίπτωση που δεν πληρώνονται οι δαπάνες αυτές, απειλούνται πρόστιμα και προσαυξήσεις, αλλά και διακοπές των παροχών κοινής ωφέλειας (ΔΕΗ κλπ). Προφανώς δε, αυτή η κατάσταση δεν μπορεί να συνεχισθεί περαιτέρω, καθώς η μέχρι τώρα καταβάλλουσα αυτές τις δαπάνες δεν έχει πλέον τη δυνατότητα να το κάνει εσαεί και από την άλλη, δεν οφείλει κιόλας να το κάνει, όταν υπάρχει διαθέσιμη περιουσία του ιδρύματος από την οποία μπορούν και πρέπει να πληρώνονται αυτές.

ΛΟΙΠΕΣ ΑΝΑΓΚΑΙΕΣ ΔΑΠΑΝΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

Επειδή, εκτός από τις ανωτέρω ανελαστικές ετήσιες δαπάνες, απαιτούνται και άλλα στα να μπορέσει να λειτουργεί το Ίδρυμα, όπως για παράδειγμα:

α) Ακόμη και για την διεξαγωγή-ολοκλήρωση της τυπικής διαδικασίας «ανοιχτού πλειοδοτικού διαγωνισμού» που προβλέπει η σχετική Νομοθεσία για την εκμίσθωση των ακινήτων -διαμερισμάτων του Ιδρύματος (Νάουσα, οδός Αλ. Χωνού), απαιτούνται έξοδα όπως π.χ. ανακοινώσεις/δημοσιεύσεις της «προκήρυξης διαγωνισμού», έλευση στη Νάουσα από τη Θεσ/νίκη (ως έδρα της Εποπτεύουσας Αρχής) της αρμόδιας «Επιτροπής» που θα εποπτεύσει την όλη διαδικασία του διαγωνισμού (οδοιπορικά έξοδα κλπ), άρα, απαιτείται μια δαπάνη της τάξης των 1.000€ τουλάχιστον,

β) Για την πληρωμή ενός Λογιστή που θα τηρεί τα λογιστικά του Ιδρύματος, τη σύνταξη του Προϋπολογισμού –Απολογισμού, υποβολή καταστάσεων Ε9, πληρωμές ΕΝΦΙΑ, Τράπεζες, Δημόσιες Υπηρεσίες, ΑΑΔΕ κλπ. απαιτείται μια δαπάνη της τάξης τουλάχιστον των 1.500€,

γ) Για τη νομική –δικαστηριακή εκπροσώπηση, αλλά και τις διάφορες νομικές συμβουλές που χρειάζεται κάθε τόσο το Διοικητικό Συμβούλιο, θα απαιτηθεί επίσης μια ετήσια δαπάνη της τάξης τουλάχιστον των 1.500€, καθώς και

δ) Για την μονοήμερη ημι-απασχόληση ενός υπαλλήλου, ο οποίος κάποιες ώρες τη βδομάδα απαιτείται να βρίσκεται στην έδρα του Ιδρύματος προκειμένου να τηρεί π.χ. τα πρακτικά του Δ.Σ. να εποπτεύει τα ακίνητα, να πληρώνει λογαριασμούς κοινής ωφέλειας, να τηρεί ένα πρωτόκολλο αλληλογραφίας, να σηκώνει το τηλέφωνο για τα διάφορα ανακύπτοντα θέματα ή αιτήματα κλπ. απαιτείται μια δαπάνη της τάξης των 3.000€ ετησίως (μισθός και ασφαλιστικές εισφορές).

Οπότε, όλες αυτές οι δαπάνες λειτουργίας, ανέρχονται στο συνολικό ποσό των 7.000 ευρώ.

Άρα, το σύνολο των ανελαστικών και λειτουργικών δαπανών του ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΔΗΜΟΥΛΑ ανέρχονται στο ποσό των 12.500€ ($5.500 + 7.000$), προκειμένου αυτό – δι' ημών του Διοικητικού του Συμβουλίου- να μπορέσει να υπάρξει.

Για να μπορέσει όμως περαιτέρω το Δ.Σ. να λειτουργήσει έστω και κατ' ελάχιστον για να διεκπεραιώσει τις γραπτές επιθυμίες του Διαθέτη, κάποιο μικρό ποσό της περιουσίας του θα πρέπει να μπορεί κάθε χρόνο να το διαθέτει.

Επειδή ως Δ.Σ. προσδιορίζουμε σαφώς και την αξιολογική έννοια της «επωφελέστερης αξιοποίησης ή διάθεσης» της αφιερωθείσης περιουσίας υπέρ κοινωφελών σκοπών και στήριξης της χειμαζόμενης κοινωνίας της Νάουσας, επικαλούμενοι το γεγονός ότι:

α) Σήμερα, τα χρηματικά διαθέσιμα (δηλ. οι καταθέσεις σε ευρώ στους τραπεζικούς λογαριασμούς του Διαθέτη και στο βαθμό που αυτά τα ποσά μας παρέχονται από τις Τράπεζες, ανέρχονται στο συνολικό ποσό των 833.326€ (ήτοι: ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ: 694.326€, EUROBANK: 43.000€ και ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΡΙΑΙΩΣ: 96.000€). Υπάρχουν επίσης σε τραπεζικές θυρίδες και άλλα κατατεθειμένα υπέρ του Ιδρύματος, διάφορα χρυσαφικά, τιμαλφή, χρυσές λίρες Αγγλίας –όπως προαναφέρθηκε κλπ. τα οποία κι αυτά χωρίς εγκεκριμένο Π/΢ που αφορά άμεσα και τη «νομιμοποίηση -εκπροσώπηση» του Διοικητικού Συμβουλίου, οι Τράπεζες δεν επιτρέπουν την προώθηση καμίας διαδικασίας ανάληψης και περαιτέρω αξιοποίησής τους. Συνεπώς, και αυτό το «ενεργητικό» που αποτελεί πολύ σημαντικό τμήμα της περιουσίας του Ιδρύματος, είναι εντελώς αδρανοποιημένο.

β) Όμως, λόγω του μηδενικού επιτοκίου καταθέσεων που ισχύσει εδώ και πολλά χρόνια στις ελληνικές Τράπεζες, οι τόκοι που γεννά αυτό το χρηματικό κεφάλαιο κάθε χρόνο, ανέρχονται μόλις στο ποσό των 1.000€/έτος περίπου –χωρίς να διαφαίνεται σύντομα στον ορίζοντα οι Τράπεζες όπου βρίσκονται οι ως άνω καταθέσεις να αυξάνουν τα επιτόκια καταθέσεων, και

γ) Δεν υφίσταται προς το παρόν **καμία μίσθωση** των ακινήτων του που επίσης κι αντά περιγράφονται αναλυτικά στο ίδιο ως άνω άρθρο «3» του Οργανισμού, ούτε και κάποια άλλη «πρόσοδος», οπότε όλα αυτά τα χρόνια δεν εισπράττεται υπέρ του ιδρύματος κανένας τόκος, μίσθωμα, πρόσοδος κλπ. για να μπορεί ως τέτοια και μόνον (κατά την άποψη που δέχεται η εποπτεύουσα Αρχή) να αναλωθεί προς επιτέλεση των κοινωφελών σκοπών, οπότε κρίνεται απολύτως επωφελής η αξιοποίηση- ανάλωση –διάθεση κάθε έτος, μέρους του κεφαλαίου ήτοι των υφισταμένων τραπεζικών καταθέσεων και σε ποσοστό τουλάχιστον **τρία ή δυόμιση ή έστω δύο (3%, 2,5% ή 2%) τοις εκατό ή κατά την οποιαδήποτε άλλη δίκαιη κρίση-ερμηνεία του σεβαστού σας Δικαστηρίου**, αφού πρώτα και αυτό βεβαιώσει ότι η θέληση του Διαθέτη δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί για οποιοδήποτε λόγο, καθόλου, ή κατά το μεγαλύτερο μέρος του περιεχομένου της (Διαθήκης). Η «επωφελέστερη αξιοποίηση» της αφιερωθείσης περιουσίας, αποτελεί νομική αξιολογική έννοια, η οποία πρέπει να προσδιορίζεται στην αίτηση ως προς τα προτεινόμενα προς υπαγωγή σε αυτήν πραγματικά περιστατικά, προκειμένου να κριθεί από το δικαστήριο αν αυτά πράγματι την συνιστούν, συγκρινόμενης της προτεινόμενης λύσεως προς την ήδη υπάρχουσα κατάσταση (βλ. ειδικότερα την ΑΠ 1335/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ 719993). Άλλωστε, η από εμάς προτεινόμενη κατ' έτος ελαχιστότατη ανάλωση-απαλλοτρίωση τέτοιου «κεφαλαίου» κατά **ποσοστό της τάξης του τρία (3%) ή του 2,5% (2,5%), ή το ελάχιστον του δύο (2%) τοις εκατό** –ή όποια άλλη «διάθεση περιουσίας» κρίνει το σεβαστό Δικαστήριο σας- καθιστά και εν μέρει τουλάχιστον εφικτή και υλοποιήσιμη την ίδια τη βούληση του διαθέτη, χωρίς φυσικά να αποψιλώνει την σημαντική του περιουσία. Κάθε διαφορετική ερμηνεία- αντιμετώπιση της έννοιας «**απαλλοτριωτή και αναπαλλοτρίωτη**» περιουσία, καθιστά τελείως ανέφικτους και μη υλοποιήσιμους τους σκοπούς του Ιδρύματος και εμάς τα μέλη του Δ.Σ. τελείως διακοσμητικά πρόσωπα. Άρα, κάνοντας έναν απλό μαθηματικό υπολογισμό έχουμε το εξής:

Υφιστάμενο σήμερα ποσό καταθέσεων: 833.326€.

Προτεινόμενες εναλλακτικές λύσεις προς το σεβαστό σας Δικαστήριο για δυνατότητα επήσιας ανάλωσης χρηματικών διαθεσίμων:

α) Σε ποσοστό 3% = 24.990€ (833.326 X 3%), ποσό από το οποίο, τα μεν 12.500€ για λειτουργικά έξοδα και τα υπόλοιπα 12.490€ για επιτέλεση των σκοπών.

β) Σε ποσοστό 2,5% = 20.833,15 (833.326 X 2,5%), ποσό από το οποίο, τα μεν 12.500€ για λειτουργικά και το υπόλοιπα από 8.333,15€ για επιτέλεση των σκοπών, ή τέλος και κατ' ελάχιστο:

γ) Σε ποσοστό 2% = 16.666,52€ (833.326 X 2%), ποσό από το οποίο, τα μεν 12.500€ για λειτουργικά έξοδα και το υπόλοιπο από 4.166,52€ για επιτέλεση σκοπών.

Επειδή πλέον, γίνεται ευθέως αντιληπτό ότι καθίσταται απολύτως **αναγκαία** η μεταβολή της παρούσας εκμετάλλευσης της καταλειφθείσας περιουσίας του Ιδρύματος, για την οποία βέβαια –τα τελευταία πέντε τουλάχιστον χρόνια- ΔΕΝ ΥΦΙΣΤΑΤΑΙ ΚΑΝ

ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ, καθόσον με τη μή έγκριση των ετήσιων Προϋπολογισμών του ιδρύματος από την Εποπτεύουσα Αρχή (από το έτος 2015 και εντεύθεν) ΔΕΝ μπορούμε --ως Διοικητικό Συμβούλιο- να προβούμε σε καμία απολύτως διαχειριστική πράξη, οπότε ΔΕΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΚΑΜΙΑ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΔΙΑΘΕΣΗ ΠΟΡΩΝ Ή ΆΛΛΩΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΣΕ ΚΑΝΕΝΑ ΑΣΘΕΝΕΣ Η ΑΔΥΝΑΜΟ ΠΟΛΙΤΗ ΤΗΣ ΝΑΟΥΣΑΣ ή ΆΛΛΟ ΦΟΡΕΑ και κατά συνέπεια ΔΕΝ ΕΚΠΛΗΡΩΝΕΤΑΙ ΟΥΤΕ ΚΑΤ' ΕΛΑΧΙΣΤΟΝ Ο ΚΟΙΝΩΦΕΛΗΣ ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ, ο οποίος έχει ουσιαστικά ΑΝΑΙΡΕΘΕΙ με την ερμηνεία που κάνει η «Αρμόδια Αρχή», καθισταμένου έτσι ως «Οργανισμού» εντελώς αδρανούς, αναιρεμένου και ακυρωμένου! Και εδώ τίθεται ένα σοβαρό ερώτημα: Άραγε, αυτό ήθελε ο «Διαθέτης» και «Ιδρυτής»;

Επειδή άλλως, θα παραμένει τελείως αδρανοποιημένη και ανεκμετάλλευτη η όποια υφιστάμενη περιουσία του Διαθέτη (όπως αυτή περιγράφεται αναλυτικά στο άρθρο «3 – Περιουσία Πόροι»), καθισταμένης και της ίδιας ακόμη της παραμονής μας ως μελών του Διοικητικού του Συμβουλίου, τελείως εικονικής, αλυσιτελούς και ατελέσφορης, με πιθανότατη πλέον και την άμεση παραίτηση όλων μας από αυτές τις τιμητικές –κατά τα άλλα- θέσεις.

Επειδή, την αίτηση για έκδοση απόφασης με το περιεχόμενο που προαναφέραμε (μεταβολή εκμετάλλευσης για επωφελέστερη αξιοποίηση της περιουσίας) υποβάλλεται, κατά το άρθρο 3 του Ν. 455/1976, από τον Υπουργό, ή τον αρμόδιο εκ του σκοπού Υπουργό, ή από κάθε άλλο πρόσωπο που έχει έννομο συμφέρον, και μάλιστα από το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, στο οποίο έχει καταληφθεί με τον όρο εξυπηρετήσεως του κοινωφελούς σκοπού, η αφιερωθείσα περιουσία.

Επειδή ως «ΙΔΡΥΜΑ» που συνεστήθη με την ανωτέρω διαθήκη του «Διαθέτη» Χριστόφορου Δημούλα, με σκοπό να υπηρετήσω συγκεκριμένους κοινωφελείς σκοπούς και δράσεις, τις οποίες εδώ και επτά (7) χρόνια δυστυχώς δεν μπορώ να επιτελέσω ούτε και στο ελάχιστον μη μπορώντας να διαθέσω ούτε ένα (1) ευρώ από την περιουσία και τους πόρους αυτού, έχω το έννομο συμφέρον να υποβάλλω την παρούσα Αίτησή μου και να ζητήσω από το Δικαστήριό σας την ερμηνεία της «Διαθήκης» και του «Οργανισμού» μου, κατά τον ως άνω επωφελή τρόπο υπέρ των κοινωφελών του δράσεων, σύμφωνα και με τις διατάξεις των άρθρων 10§4 του Ν. 4182/2013, 3§1 του Ν. 455/1976, αλλά και τη νομολογία του ΑΠ 135/2017 ΝΟΜΟΣ.

Επειδή η αξία της περιουσίας του Ιδρύματος υπερβαίνει τις 20.000 ευρώ και ως εκ τούτου καθ' ύλη αρμόδιο είναι το **Εφετείο**, είναι δε το τελευταίο και κατά τόπον αρμόδιο εφόσον σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 77 §3 του Ν. 4128/2013, κάθε αμφιβολία ή αμφισβήτηση για την ερμηνεία διαθήκης ή άλλης πράξης με την οποία διαθέτονται περιουσιακά στοιχεία με κληρονομιά, κληροδοσία ή δωρεά υπέρ του κράτους ή κοινωφελών σκοπών, εφόσον αναφέρεται στον τρόπο εκκαθάρισης και γενικά της διαχείρισης και της εκτέλεσης της περιουσίας που έχει διατεθεί για το κράτος ή για κοινωφελή σκοπό, υπάγεται στην αρμοδιότητα του Εφετείου της έδρας της αποκεντρωμένης Διοίκησης που εποπτεύει την κοινωφελή περιουσία (εν προκειμένω της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας –Θράκης).

Επειδή και η σχετική Νομολογία των δικαστηρίων μας είναι πλούσια ως προς την ευρύτητα της ερμηνείας που δίνουν σε διαθήκες που αφιερώνουν περιουσίες χάριν κοινωφελών σκοπών (βλ. ενδεικτικά τις εξής –κατά χρονολογία - αποφάσεις που θα προσκομισθούν κατά τη συζήτηση, δημοσιευμένες όλες στην ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ: ΑΠ 217/2021 (810011), ΑΠ 338/2020 (793438), ΑΠ 1150/2019 (765878), ΑΠ 1355/2017 (719993), ΑΠ 2013/2014 (651420), ΑΠ 13/2013 (604235), ΑΠ 1495/2013 (616184), ΑΠ 138/2011 (543570), ΑΠ 1547/2010 (550946), ΕφΠειρ 305/2020 (791573), ΕφΠειρ 208/2020 (798483), ΕφΠειρ 116/2020 (790659) και ΕφΠατρ 139/2019 (756381).

Επειδή η παρούσα μου απευθύνεται και κοινοποιείται προς τις αρμόδιες «Δημόσιες Υπηρεσίες» που εποπτεύουν εκ του νόμου τη λειτουργία του εν λόγω «Ιδρύματος», αλλά και στον Υπουργό Οικονομικών, κατά δε τη συζήτησή της κλητεύεται και ο αρμόδιος Εισαγγελέας Εφετών (βλ. άρθρο 748§2 ΚΠολΔ και ΕρμΚΠολΔ Κεραμεύς/Νίκαιας κλπ. άρθρο 825 –Πάρις Αρβανιτάκης- σελ. 1608, όπου και νομολογία ΕφΑΘ 9169/1978 ΕλλΔην 1979,591).

Επειδή για την υποβολή της παρούσας αίτησής μας, δεν απαιτείται η προηγούμενη «**ακρόαση**», καθώς αυτή επιβάλλεται από τη διάταξη των άρθρων 2 και 10§4 του ν. 4182/2013, μόνον στην περίπτωση που την υποβάλλει η «Αρμόδια Αρχή» οπότε πρέπει να καλέσει σε προηγούμενη ακρόαση το όργανο διοίκησης της περιουσίας (Αρμόδια Αρχή δε, με βάση του ορισμού του άρθρου 1 του ως άνω νόμου, είναι ο Υπουργός Οικονομικών και ο Γενικός Γραμματέας της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης (ως εποπτεύουσας το ίδρυμα Αρχής)).

Επειδή περίληψη της αίτησής μας πρόκειται να **αναρτηθεί** σύμφωνα και με τα οριζόμενα στην παράγρ. 4 του άρθρου 10 ν. 4182/2013: α) στην ιστοσελίδα της «αρμόδιας αρχής», ήτοι της Γενικής Γραμματείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας –Θράκης, όπου και θα παραμείνει αναρτημένη μέχρι και την προηγούμενη ημέρα της δικασίου, β) η ίδια περίληψη θα τοιχοκολληθεί στο κατάστημα της έδρας της ως άνω «Αποκεντρωμένης Διοίκησης», καθώς και γ) περίληψή της πρόκειται να αναρτηθεί και στον δικτυακό τόπο (ιστοσελίδα) του Δήμου Νάουσας όπου έχει την έδρα του το «Ιδρυμα Δημούλα», αλλά και θα τοιχοκολληθεί στον πίνακα ανακοινώσεων του Δήμου Νάουσας.

Επειδή ως πενταμελές Διοικητικό Συμβούλιο του εν λόγω Ιδρύματος (άρθρο 4 του «Οργανισμού» διοίκησης και λειτουργίας του Ιδρύματος), έχουμε έννομο συμφέρον να υποβάλλουμε την παρούσα αίτηση (βλ. ως ανωτέρω άρθρο 3 ν. 455/1976- ως νομικό πρόσωπο υπέρ ού η περιουσία, αλλά και με βάση το άρθρο 10§4 του Ν. 4182/2003), νομιμοποιώμενό προς αυτό.

Επειδή η παρούσα Αίτησή μας είναι νόμιμη, βάσιμη, αληθινή, ορισμένη και παραδεκτή στο σύνολό της, στηρίζεται δε στις διατάξεις των άρθρων 109 και 2 Συντ. άρθρο 54 του Α.Ν. 2039/1939, στο ν. 455/1976, στα άρθρα 1, 10, 50, 59 και 77 Ν. 4182/2013, στα άρθρα 110 και 173 ΑΚ, και τα 216, 825 του ΚΠολΔ (όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 77 ν. 4182/2013, πρέπει δε να γίνει δεκτή στο σύνολό της.

Επειδή όπως προανέφερα, εκκρεμεί ενώπιον του Δικαστηρίου σας η αντίθετη και με αριθ. κατάθεσης Γ.Α.Κ. 79/11-01-2022 (ΕΑΚ 69/2022) «Αίτηση» του Ελληνικού Δημοσίου, η οποία αφορά το ίδιο ακριβώς ένδικο αντικείμενο (την ερμηνεία της ίδιας Διαθήκης), η οποία συζητείται ενώπιον του τη Δευτέρα 07-11-2022 και ώρα 10.00 π.μ. και κατά συνέπεια –για το ενιαίον της κρίσεως και προς αποφυγή αντιφατικών αποφάσεων- πρέπει να συνεκδικαστεί με την παρούσα δικής μας Αίτηση, άλλως, να αναβληθεί εκείνη για την ίδια δικάσιμο που θα οριστεί να συζητηθεί η εδώ δική μας αίτηση.

Επειδή για την σύνταξη και κατάθεση του παρόντος δικογράφου, το Διοικητικό μας Συμβούλιο έλαβε τη σχετική με αριθμό 04/5-9-2022 **απόφαση -πρακτικό** και όρισε ως πληρεξούσιο Δικηγόρο του τον κ. Κων/νο Α. Καραμπατζό (Δικηγόρο του Πρωτοδικείου Βέροιας και Εφετείου Θεσ/νίκης – με ΑΜ 577 του Δ.Σ. Βέροιας) στον οποίο παρέχει την πλήρη εντολή και εξουσιοδότηση να διεξαγάγει το σύνολο της εν λόγω υπόθεσης σε όποια στάδια και δικαστήρια απαιτηθεί, υπερασπιζόμενος σύμφωνα με το Νόμο όλα τα έννομα συμφέροντα του «Ιδρύματος».

ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ

Και με ρητή επιφύλαξη κάθε άλλου νόμιμου δικαιώματός μου.

Z H T Ω

Να γίνει δεκτή η αίτησή μου αυτή στο σύνολό της.

Να ερμηνευτεί και να βεβαιωθεί από το σεβαστό Δικαστήριό σας, λόγω και της σημαντικότατης μεταβολής των κοινωνικών –οικονομικών συνθηκών στη χώρα μας και ειδικότερα στη Νάουσα κατά τα τρία τελευταία χρόνια, ότι η αληθής βούληση του διαθέτη Χριστόφορου Δημούλα του Κων/νου και ο σκοπός που ορίζεται, τόσο: α) στην από 21-06-2003 ιδιόγραφη διαθήκη του η οποία δημοσιεύθηκε με το υπ' αριθ. 556/1-4-2005 πρακτικό του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσ/νίκης, όσο και β) στον «Οργανισμό» σύστασης του «ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΚΑΙ ΜΑΙΡΗΣ ΔΗΜΟΥΛΑ» με βάση το υπ' αριθ. ΦΕΚ 652/14-04-2008, δεν μπορεί να πραγματοποιηθούν καθόλου ή κατά το μεγαλύτερο μέρος του περιεχομένου τους ως προς τους ορισθέντες κοινωφελείς σκοπούς -δράσεις, άλλως ότι η θέληση του Διαθέτη μπορεί να ικανοποιηθεί, αξιοποιηθεί και εξυπηρετηθεί πληρέστερα και επωφελέστερα, μόνο με μεταβολή της εκμετάλλευσης των περιουσιακών του στοιχείων και των πόρων που κατέλειπε υπέρ του Ιδρύματος.

Να ερμηνευτεί από το Δικαστήριό σας, η και κατά το Σύνταγμα (άρθρο 109§2) επιτρεπόμενη ερμηνεία, ήτοι της κατ' εξαίρεση επωφελέστερης αξιοποίησης ή διάθεσης της καταληφθείσας περιουσίας – πόρων για τους ίδιους επακριβώς αναφερόμενους στις ανωτέρω συστατικές πράξεις κοινωφελείς σκοπούς του Ιδρύματος και για μόνη την περιοχή της πόλης της Νάουσας που ο ίδιος ο διαθέτης ευκρινώς προσδιόρισε.

Να ερμηνευτεί επίσης και ότι η καταληφθείσα περιουσία και πόροι του εν λόγω «Ιδρύματος» δεν συνάγεται ρητά ή έμμεσα από πουθενά, αλλά και ότι δεν τελούν υπό κανέναν

όρο –είτε άμεσο είτε έμμεσο- αναπαλλοτριώτου, ήτοι να μην αναλώνεται καθόλου το κεφάλαιο της περιουσίας του Ιδρύματος και ότι συνεπώς η εν γένει λειτουργία του Ιδρύματος και η εκτέλεση των κοινωφελών του σκοπών, όπως αυτοί περιγράφονται αναλυτικά στα ανωτέρω δύο «συστατικά» έγγραφα, μπορεί να γίνεται ανεξαιρέτως από το σύνολο της καταλειφθείσης περιουσίας του ή τουλάχιστον από τις τραπεζικές καταθέσεις χρημάτων –εξαιρουμένης της εκποίησης ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο διάθεσης της ακίνητης περιουσίας του- και όχι μόνον από τα καθαρά έσοδα (πρόσοδοι του άρθρου «3» του «Οργανισμού» λειτουργίας), ήτοι από τόκους ή άλλες προσόδους (μισθώματα κλπ), καθώς διαφορετικά ο σκοπός του καθίσταται εντελώς ανέφικτος και ανεκπλήρωτος.

Na ερμηνευτεί ότι με την κατ' εξαίρεση και μόνον ανάλωση –διάθεση κατ' έτος, ενός ελαχίστου μέρους της «περιουσίας», ήτοι ενός ελαχίστου ποσοστού των συνολικών χρηματικών τραπεζικών καταθέσεων που κατέλειπε ο Διαθέτης, ήτοι με τις εξής τρείς (3) εναλλακτικές προτάσεις ανάλωσης ως εξής:

α) Σε ποσοστό 3% = 24.990€ (833.326 X 3%), ποσό από το οποίο, τα μεν 12.500€ για λειτουργικά έξοδα και τα υπόλοιπα 12.490€ για επιτέλεση των σκοπών.

β) Σε ποσοστό 2,5% = 20.833,15 (833.326 X 2,5%), ποσό από το οποίο, τα μεν 12.500€ για λειτουργικά και το υπόλοιπο από 8.333,15€ για επιτέλεση σκοπών ή τέλος και όλως επικουρικά:

γ) Σε ποσοστό 2% = 16.666,52€ (833.326 X 2%), ποσό από το οποίο, τα μεν 12.500€ για λειτουργικά έξοδα και το υπόλοιπο από 4.166,52€ για επιτέλεση σκοπών, ή κατά άλλη οποιαδήποτε κρίση –πρόταση του Δικαστηρίου σας.

Καθώς η ανάλωση μικρού μέρους των καταθέσεων, αφενός μεν καθιστά επωφελέστερη την αξιοποίηση και τη διάθεση της περιουσίας που δώρισε στο ΙΔΡΥΜΑ του ο Διαθέτης και ότι με τον τρόπο αυτό δεν αποψιλώνεται τελείως η περιουσία του και αφετέρου, ότι μόνον με τον τρόπο αυτό μπορεί να πραγματοποιηθεί ουσιαστικώς και επωφελώς η τελευταία του βιούληση για την επιτέλεση των κοινωφελών σκοπών που ο ίδιος καθόρισε και προσδιόρισε με τις ως άνω συστατικές του πράξεις.

Τέλος, η τυχόν ορισθησόμενη δικαστική δαπάνη και η αμοιβή του πληρεξούσιου μας Δικηγόρου, ζητάμε να επιβαρύνει την περιουσία του Ιδρύματος.

Νάουσα 21-09-2022

Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΝ. ΚΑΡΑΜΠΑΤΖΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ
Δ.Σ. ΒΕΡΟΙΑΣ - Α.Μ. 577
ΑΛΕΞ. ΧΩΝΟΥ 3 - ΝΑΟΥΣΑ -
ΤΗΛ. - FAX: 23320 24284 - Τ.Κ. 592 00
e-mail:konskarampatzis@hotmail.com
Α.Φ.Μ. 149856941 - Δ.Ο.Υ. ΒΕΡΟΙΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΦΕΤΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΚΘΕΣΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ ΔΙΚΟΥ ΡΑΦΟΥ

Είδος Δικογράφου: ΑΙΤΗΣΗ

Γενικός Αριθμός Κατάθεσης: 2652/2022

Ειδικός Αριθμός Κατάθεσης: 2333/2022

Στο ΕΦΕΤΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ σήμερα την 21-09-2022 ημέρα Τετάρτη και ώρα 09:07 εμφανίσθηκε στη Γραμματεία ο/η οι δικηγόρος/οι ΚΑΡΑΜΠΑΤΖΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ με ΑΜ: 000577 του Δ.Σ. ΒΕΡΟΙΑΣ με Α.Φ.Μ. 149856941 και κατέθεσε/αν το παραπάνω δικόνωμα

Για την πράξη αυτή συντάχθηκε η έκθεση αυτή που υπογράφεται γύμναια

O/H Καταθέσεις

Ο/Η Γραμματέας

ΚΑΡΑΜΠΑΤΖΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΕΡΝΑΡΔΟΥ ΣΩΤΗΡΙΑ

ΠΡΑΞΗ ΟΡΙΣΜΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ

Διαδικασία: ΤΡΙΜΕΛΕΣ

Πίνάκιο: Δ - Δ

με Αριθμό Πινακίου: 57

Ορίζουμε ως χρόνο συζήτησης την 07-11-2022, ημέρα Δευτέρα και ώρα 10:00 στο ακροατήριο του ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ στο 360 ΑΙΘΟΥΣΑ Γ' ΟΡΟΦΟΥ, ΜΕ ΤΟΝ ΟΠΟ ΝΑ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΘΕΙ ΣΤΟΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΕΦΤΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 21-09-2022

Ο/Η Δικαστής

ΑΥ
ΝΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ ΕΥΕΓΕΝΗ

AKRIBES ANTIERADS

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 21-09-2022

Ο/Η Γραμμάτες

ΒΕΡΝΑΡΔΟΥ ΖΩΤΗΡΙΑ

ΑΡΜΟΔΙΟΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ
Na επιδώσει νόμιμα την παρούσα στον...
με...
πλ. Αθηναγρικής) Διεύθυνση Γ. Κάτοικο
Θεσ/νίκης (αέρας καθηγ. Ρωσίου 11) για να λάβει γνώση
και για τις νόμιμες σύνεπειες καλόμενον ταυτόχρονα
και για παραστεί στη συζήτηση της παρούσας όταν και
όπου με την παραπάνω πράξη ορίζεται.
Νάουσα..... 22-09-2002
Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΝ. ΚΑΡΑΜΠΑΤΖΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ
Δ.Σ. ΒΕΡΟΙΑΣ - Α.Μ. 577
ΑΛΕΞ. ΧΟΝΟΥ 3 - ΝΑΟΥΣΑ
ΤΗΛ. - FAX: 23320 24284 T.K. 592 00
e-mail:konskarampatzos@hotmail.com
Α.Φ.Μ. 149856941 - Δ.Ο.Υ. ΒΕΡΟΙΑΣ

Γ. Ηλιόδοτος - Θεσμοί
ως εκπρόσωπος της ΑΕΠ
και Ελληνικού Δημοσίου
(ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΣΕΤΕ-
ΡΙΚΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ - Δ/ΝΣΤΗ
ΚΟΙΝΩΦΕΛΩΝ ΑΓΓΙΟΝΕΙΡΩΝ -
ΤΗΝΙΑ (ΕΠΟΤΣΕΙΑΣ))
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΝ. ΚΑΡΑΜΠΑΤΖΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ
Δ.Σ. ΒΕΡΟΙΑΣ - Α.Μ. 577
ΑΛΕΞ. ΧΟΝΟΥ 3 - ΝΑΟΥΣΑ
ΤΗΛ. - FAX: 23320 24284 T.K. 592 00
e-mail:konskarampatzos@hotmail.com
Α.Φ.Μ. 149856941 - Δ.Ο.Υ. ΒΕΡΟΙΑΣ